

ئەو پىرسىيارانەى تامەزرۋى زانىنى ۋەلامەكانىانم

تامەزرۋى تېگەيشتى قەدەرم

قەدەر جېنە؟ (قەدرا) پانى جى؟ ئايلا راسىتە ھەرچى پروۋادىيات لە قەدەرباندا ئوۋىتىلەۋە؟
چۇنكى ئاۋىرىمەك دەرىزەرى قەدەر مەنسىمدار و رىكەپنەنەۋە؟ بۇجى بەشلىك لە مەزۇنەكان
ھەزەلەن و ئەۋاتى بىكە دەپلەمەندىن؟ نەكەر لە دەشتەرى ئەدەرمە (دەرتە چۈن) ئوۋىتىلەۋە
ئىزەر بۇجى بىخوۋىمە و سەمى تەكمە؟ بۇيىنەلەۋە و پروۋادى سىرۋىسى قەدەرە پاشۋە ما؟

مىنتەدى اقرا الشافى

www.iqra.ahlamontada.com

پىرسىيارەكانتان

بى ۋەلام

نەمىننەۋە!

ئۆزكان ئۆزە

تہفسیری نوور

زنجيرەى ئەو پرسىارانەى
تامەزرۆى زانىنى وەلامەكانىانم

تامەزرۆى تىگەيشتى قەدەرم

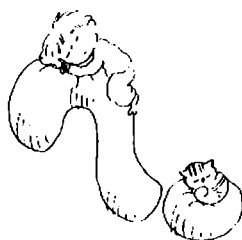
ئۆزكان ئۆزە

ناوی کتیب: نامہ زرّوی تیگہ یشتنی قہ دہ رم
نوسینی: ئۆزکان ئۆزہ
وہرگپانی: ئاوات عبدالله بابان
پیداچونہ وہی: بہ فراو جہ مال + دوستی عوسمان
تورہ ی چاپ: یہ کہ م ۲۰۱۵

لہ بہ پتوہ بہ رایہ تی گشتی کتیبخانہ گشتیہ کان
ژمارہ (۱۷۰۸) ی سالی ۲۰۱۵ ی پندراوہ

پېرست

پرسىياره كانم له باره ى قه دهره وه:

قه دهر چييه؟..... ۱۱.

"قه ز" يانى چى؟..... ۳۳.

ئايا راسته هه موو شتيك كه پوودهدات له قه دهرماندا

نووسراوه؟..... ۳۷.

ئايا مروځ مه حكومى دهستى قه دهره كه يه تى؟..... ۴۷.

چ ليكدانه وه يه ك دهر باره ى قه دهر مه ترسيدار و پيگه پيښه دراوه؟... ۵۵.

بوچى به شيك له مروځه كان هه ژارن و ئه وانى ديكه

دهوله مه ندىن؟..... ۶۳.

مادهم خودا بۆخۆی ده زانیت من له داهاتودا چی ده کهم، ئیتیر
 ئەوکات تاوانی من چیه؟..... ٧٩
 ئایا قەدەر زۆرمان لێناکات؟..... ٨٧
 ئایا باشتر نه بوو خودا هیچ خراپه یه کی به دینه هینایه؟..... ٩٣
 ئەگەر له دهفته ری قەدەرما "نمره ی نزم" نووسراییت، ئیدی بۆچی
 بخوینم و کۆشش بکه م؟..... ١٠٧
 ئایا قەدەر گۆرانکاری به سەردا دیت؟..... ١٢١
 ئایا ئەگەر به وشێوه یه نه بوایه، به م شێوه یه ده بوو؟..... ١٣٣
 ئەگەر که سیک له قەدەری نووسراییت "به هه شتی"یه، خودا بۆچی
 ئەو ده نیریته سەر زهوی؟ جا بۆ پاسته وخۆ پهلوانه ی به هه شتی
 نه کات؟..... ١٤١
 بومه له رزه و پوودای سروشتی قەدەرە یا خود نا؟..... ١٥٧

سەرەتا

سلۆ!

ئەم پەرتووکە پێکدەیت لەو پرسیارانەی تۆ دەربارەی قەدەر
دەیانکەیت و وەلامەکانی من بۆیان.

قەدەر بابەتیکی کەمێک قورسە و، لەم کتێبەدا وەلامی تەواوی
پرسیارەکانتم لەبارەییەوه نەداوەتەوه. بەلام هەولم داوە پایە
بنەپەتی و هەرە گرنگەکان تێبگەیەنم. ئەوەی دەمیینتەوه، ئیدی
لەداهااتوودا خۆت وەلامیان دەدەییەوه، چونکە زانیاریگەلیک لێرە
فیریان دەبیت، یارمەتیدەرت دەبن بۆ ئەوەی لەداهااتوودا خۆت
بتوانیت وەلامی ئەو پرسیارانە بدەیتەوه کە دەربارەی قەدەر بۆت
دینەپێش.

لەپاستیشدا کاتیەک دەستمکرد بە ئامادەکاری بۆ ئەم کتێبە
بەردەستت، ئامانجم وەلامدانەوهی هەموو پرسیارەکانی سەبارەت بە

قه‌دهر نه‌بوو؛ به‌لگو ئامانجم شیکردنه‌وه و تیځه‌یاندنت بوو له‌م
چه‌مکه فراوانه‌ی که زۆرجار لیږه و له‌وێ ته‌نانه‌ت له‌نیو گۆرانی و
هه‌لبه‌سته‌کاندا و به‌ده‌ستوری "شه‌لم کویرم ناپارێزم" پێناسه
ده‌کړیت.

خو گهر به‌راستی بتوانم ئه‌م باب‌ه‌ته‌ت بۆ شی بکه‌مه‌وه، ئه‌وا ئومید
ده‌که‌م به‌دریژایی ته‌مه‌نت هه‌ر گرفت و پرسیاریکت بێته به‌رده‌م
له‌چارچێوه‌ی قه‌ده‌ردا، ئیتر لات سه‌خت و ئالۆز نه‌بیت...

ئهم په‌رتووک به‌ر له‌چاپدانی دوو شاره‌زای بواره‌که پێیدا
چوونه‌ته‌وه، بۆیه ده‌کړیت به‌ ئاسوده‌یی بلییم: "له‌وانه‌یه که موکوپری
هه‌بیت، به‌لام هه‌له‌ی تیدا نییه..."

ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌پێژ هه‌ن که له‌کاتی ئاماده‌کردنی ئهم
زنجیره‌یه‌دا هه‌میشه له‌به‌رده‌ستمدابوون و زانیاریم لیوه‌رگرتوون. هه‌ر
زوو زوو لاپه‌ره‌کانیانم هه‌لده‌دایه‌وه و به‌دوای پوونکردنه‌وه و نمونه‌ی
جواندا ده‌گه‌رام تاکو تۆی پێ تیځه‌یه‌نم.

وتم پێده‌چیت تۆش له‌ داهاتوودا چه‌زبکه‌یت ئه‌و په‌رتووکانه‌ی
باسمکردن بخوینیته‌وه، بۆیه ته‌نیا ناوی چه‌ند دانه‌یه‌کیانت بۆ
ده‌نووسم:

۱- (په یامی قه ده‌ر) ی به‌دیعووززه مان مامۆستا سه‌عیدی

نورسی.

۲- (قه ده‌ر چیه؟) ی محمد کرکنجی.

۳- (وتووێژیک ده‌رباره‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر) ی عه‌لئه‌دین باشار.^۱

به‌هیوای به‌یه‌گه‌یشتنه‌وه‌مان له‌ کۆتا په‌رتووکی زنجیره‌ی "ئه‌و

پرسیارانه‌ی تامه‌زرۆی زانیی وه‌لامه‌کانیانم" دا...

ئۆزکان ئۆزه

۱- ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی نووسه‌ر ئاماژه‌ی پێکردوون، به‌که‌م و سییه‌م؛ واته‌: (په‌یامی

قه‌ده‌ر) ی به‌دیعووززه‌مان سه‌عیدی نورسی و (وتووێژیک ده‌رباره‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر) ی

عه‌لئه‌دین باشار- وه‌رگێڕدراون بۆ سه‌ر زمانی کوردی.

تامەزرۇي تېگەيشتى
قەدەرم

قه‌ده‌ر چیه؟

(به‌راستی ئیمه هه‌موو شتی‌کمان له‌سه‌ر ئه‌ندازه و هه‌له‌سه‌نگاندن و به‌پێی

حیکمه‌تیک دروست کردووه) القمر: ٤٩

سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی لاوتیم بوو، هه‌چ زانیارییه‌کم ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر

نه‌بوو. به‌لام ئیدی وای لێهات زوو زوو ئه‌م وشانه‌ زۆر بیستم:

"چ بکه‌م ئیتر، قه‌ده‌ره‌که‌م وابوو..."

"داماوه‌ بووه‌ قوربانی ده‌ستی قه‌ده‌ر، هه‌شتا لاو بوو..."

"ئاییی! من چ بلیم له‌گه‌ڵ ئه‌م قه‌ده‌ره‌دا..."

هه‌رکات وشه‌ی قه‌ده‌ر له‌ زاری که‌سیک ده‌رده‌چوو، هه‌روه‌ک چۆن

که‌روێشکیک له‌ دارستان به‌ بیستنی کسپه‌ و خشپه‌یه‌کی که‌م

گوێقولاخ ده‌بیست، منیش هه‌روا هه‌لوێستی‌کم بۆ ده‌کرد و له‌

چوارده‌ورم ده‌پوانی.

ههولم دهدا له وهی دهیلنن تیښگه م و، له وه شدا که تیده گه م
واتایه ک بۆ قه دهر بدۆزمه وه، به لام ههوله کانم مایه پوچ بوون؛ چونکه
ئوهی دهمبیسست نه ک ته نیا مانای قه دهری پی نه ده وتم، به لکو
دهیشیکرده چه مکیکی هه رگیز واتا نه زانراو...

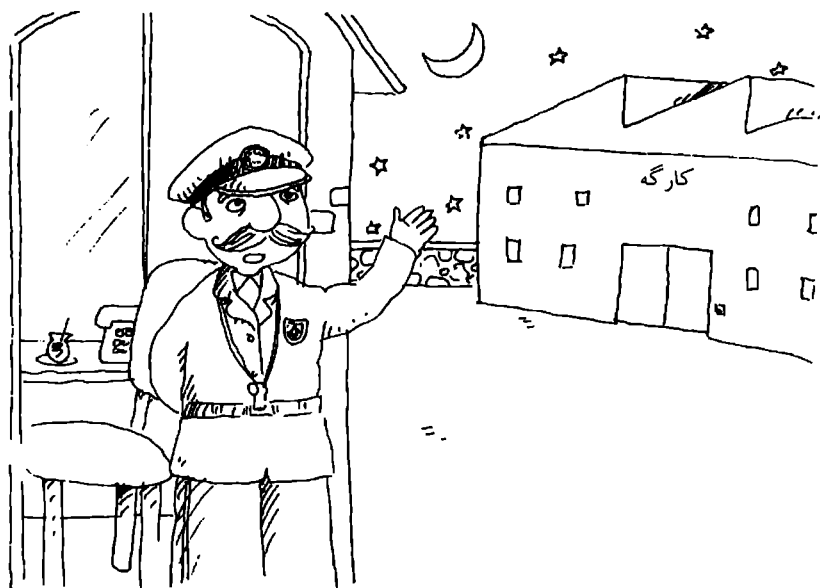
"قه دهره ئیدی، چی له گه ل ده کهیت؟! "
"کابرای چاره پهره ش چ بکات، ملکه چی قه دهره که ی بوو."
"قه دهری من وه ک هیی که سی تر نییه".

واته ئه و خه لکه به شیوه یه ک له قه دهر ده دوان، وه ک بلیت
به لایه که و دوا جار به روکی هه موو که سیک ده گریت...

"ئیدی قه دهره که مان وابوو...".
"پرووی قه دهر پهره ش بی...".
"قه دهر به پروومدا پینه که نی...".

قه دهر وای کرد، قه دهر وای نه کرد.. به کورتییه که ی هه مووان له
قه دهر نارازیبوون و سکا لایان له دهستی ده کرد...

كىڭى گىرغىتىڭى بۇ دروست بىت، كىڭى كاروبارى خىراپ بىت، كىڭى
 نەخۇش بىكەۋىت، كىڭى دەستى بە دەرگاۋە بىت، كىڭى زىيان بىكات و
 سەرۋەت و سامانى لە دەست بىچىت، بىۋىژدانانە ئۇبالى دەخاتە
 ئەستۋى قەدەرەۋە...

بە جۆرىڭ خالە شەمالىش - پاسەۋانە لە كارگە كەي گە پرەكى
 ئەۋبەر و موچە كەي سەرچاۋەي بۇيۇي خىزانە كەيەتى - كاتىك بلىتى
 يانصيب دەكېت و بۇي دەرناچىت، پۇژى بىڭى سىكالا كىردن لە دەستى
 قەدەر بە سەرنابات!

خۆ که سیکیش نابینیت بلیت، خالّه تۆه ق وایه له بری گله بیکردن
له قهدهر گله یی له خۆت بکهیت...

ئایا ئه م تانانه ی له قهدهر ده درین، تا چند تانه ی په وان؟

له هه مووشی گرنگتر، ئایا قهدهر خۆی چیه؟

ئهوانه ی ئاه و ناله یانه، له کۆ توورپه ن و چی تۆمه تبار ده که ن؟

سه ره تای قوناغی لاو یتیم بوو و تامه زووی تیگه یشتن بووم له

قهدهر. سواری هه ر پاسیکی ناوشاریش ده بووم هه مان گۆرانی

لیده درا: "هه رده م تال و مهینه ته ژیانم، هه رچه ند ده بینم

مه حکومی قهدهرم..."

ئهگه ر خراپه کان هیه قهدهرن، ئه دی چاکه کان؟

که بیرم له قهدهر ده کرده وه یه که م شتیک که هه ستم پیده کرد،

وتنی ئه م وشه یه بوو کاتی که خه لک پووداو یکی ناخۆشی به سه ردا

ده هات هه رده م له سه ر زمانیان ده بوو. هه رکاتی که هه موو شتیک

باش به رپۆه بچوایه و کیشه یه که نه بوایه، ئیدی بری قهدهریان

نه ده که وته وه.

من ئەو كات بە خۆم دەوت: "قەدەر شتێكە تەنیا پەيوەستە بە
پووداوە خراپەكانەو؟"

بۆ وینە: "پووداوی ھاتوچۆ، نەخۆشی، مردنی کتوپر، زیانی
بازرگانی و ھەزاربوون، تیۆه گلان لە گۆمەزی نەخوازادا! ... ھتد"
بێگومان مەرۆك كاتیك لە چواردەوریدا كەسێك نابینیّت لە
قەدەرەكەى پازى بیّت و پێى دلشاد بیّت، ئیدی بەم جۆرە
بیردەكاتەوە...

ماوەیەكى زۆر لە تەمەنم لە زەینمدا (قەدەر) ھۆكاری تەواوی
پووداوە ناخۆش و خراپەكان بوو كە تووشم بووبوون، یاخود لە
داھاتوودا تووشم دەبوون. دواتر بیرم كردەو: ئەى دەبیّت ئەم
ھەموو شتە خۆش و باشەى تر كە ھەيە لە كویدا جێبكەینەو؟
بۆ نموونە: كاتیك ئەوەندە گەورەبووم بچمە سەر پەلى درەخت،
دارەنجیرێك پێك لە پشت مالمانەوە بوو و ھەر زوو دەستم پێى
گەشت و پێویستی نەكرد بچمە ئەوپەرى شار بۆ دۆزینەوەى
درەختێك...

پاكشانم لەژێر سیبەرى دارتووەكاندا لە پۆژانی گەرمى ھاویندا...

ئاشنابوونم لە گەڵ ئەو ھەموو بالەندە یەدا، دەستھێنانم بە سەری
پشیلەکاندا...

خوانی بە یانیان و ھەنگوین و کەرە و ھێلکە و پۆن، سفرە ی ئیواران
و یاپراخی گەلامۆ...

ئەمە لە گەڵ ئەو ھەموو ئەو کەسانە ی خوشم دەویستن و
وابەستەیان بووم لە چواردەوری خوانە کە ئامادە بوون...

واتە لە ژیانمدا چەندین شتی جوانی ھاوشیۆ ھەبوون، دیارە
ئەوانیش ئیدی قەدەری من بوون، چونکە ھەر وەک چۆن نەخۆشی
قەدەرە، تەندروستی باشیش بە ھەمان شیۆ قەدەرە.

مالئاوایی و پێک شادبوونەو بە ھەمان شیۆ...

لە دەستدان و وە دەستھێنان ھەردووکیان قەدەرن...

دەوڵەمەندی قەدەرە، ھەژاریش ھەر وەھا...

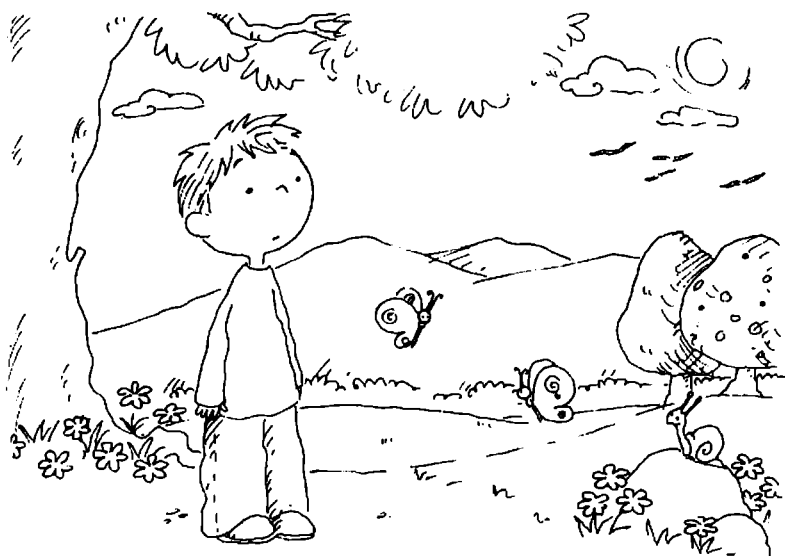
لە دایکبوون وەک مردن قەدەرە...

بەم شیۆیە، وایانم ئیدی ئەو کات مانای قەدەرم دۆزیبوو وە:

"قەدەر، ھەرشتیکە کە بە سەرمان دێت! باش و خراپ، جوان و
ناشیرین، راست و چەوت... ھەرشتیکمان ھەبوو بێت یاخود لە داھاتوودا
نەمان بێت...!"

خۆ راست بلیڭین، ئەمە بەگوڤرەى وەلامەكەى پېشتەر گەلێك راستر
بوو، بەلام زۆریش كەموكۆپى ھەر ھەبوو؛ چونكە قەدەر تەنیا
چەمكێكى پەيوەندیدار نەبوو بە ژيان و پووداوەكانى نۆ تەمەنى
مروڤەو. بەلكو ھەموو شتێك قەدەرێكى خۆى ھەيە !

مەبەستم ھەموو شتێكە بى جياوازی، لە سەرى نینۆكێكەو تەكو
چیا مەزنەكان، لە پەپوولەيەكەو كە بەيانى لە قۆزاخەكەى
دیتەدەرەو و ئیوارە دەمریت تەكو تەمەندریژترین زیندەوەرێ ئەم
ھەسارەيە - كە درەختى ھەمیشەسەوزى "سیكویا" یە - قەدەرى
خۆی ھەيە .

هه موو شتيك قهدهرى خۆى ههيه

هه موو شتيك له م گهردوونه دا پيوانه و برپكى خۆى ههيه . خالى
 دهستيپك و كوتايى ههيه، پيگا و سنوورپكى ديارى ههيه، ژمارهيهك
 كه نه سهردهكات و نه ژيتر، قالبيك كه دهرووبهري گرتووه، چونكه
 خودا، هه موو شتيك به قهدهريك به ديددههيتت. قهدهريش به
 واتاي "پيوانه و بر" ديت...

ئيسا پهرهيهكى كاغهز بهينه، دهستيكت له سهري دابنى و
 په نجهكانت ئه وهندهى ده توانيت بكه رهوه، پاشان به پينوس وينهى

دهستت بکېشه... دواتر دهست له سهر کاغهزه که هه لگره و سه یريکی
وینه کيښراوه که بکه. نه و هیلانه ئیدی سنووره کانی دهستی تۆن.
تۆ هیشتا له په حمی دایکتدا مۆلکی خانه ی شیوه نه گرتو
بوویت، نه م سنوورانه دیار بوون.

خودا له قه دهری خانه کانتدا نووسی که ژماره یه ک خانه بینه دل،
هه ندیکیش بینه گورچيله، به شیکیان گه ده، هه ندیکی تریش می شک،
له قه دهری به شیکي دیکه ی نووسی دهست و قاچ و... هتد.
نه و خانانه ی له قه دهریاندا نووسرابوو بینه دهست، له ده وری یه ک
خړبوونه وه.

ژماره ی نه و خانانه ی بریاربوو بینه په نجه، به تیپه پربوونی کات
نۆر بوون و نۆر بوون، تا کو گه یشتنه نه و پاده یه ی پیویسته... له م
نیوه نده دا، ته نیا خانه یه کیش نه و سنووره ی نه به زاند که بوی
دیاریکرابوو.

په نجه، له و شوینه ی پیویست بوو دهستی به دروستبوون کرد و
له و شوینه ی پیویست بوو دريژبوونی پاره ستا... نه په نجه تووته
دریژتر بوو نه دوشاومژه کورتتر له وه ی پیویست بوو بییت...

بە پۈككەش ھېچ پىئوھرىك نەبوو سەرەتاي دروستبۇون و كۆتايى
درىژبۇون، درىژى و كورتىي ھەريەك لە پەنچەكان، شىۋەى جياوازى
پەنچەگەورە لەوانى دىكە ديارىيكات.

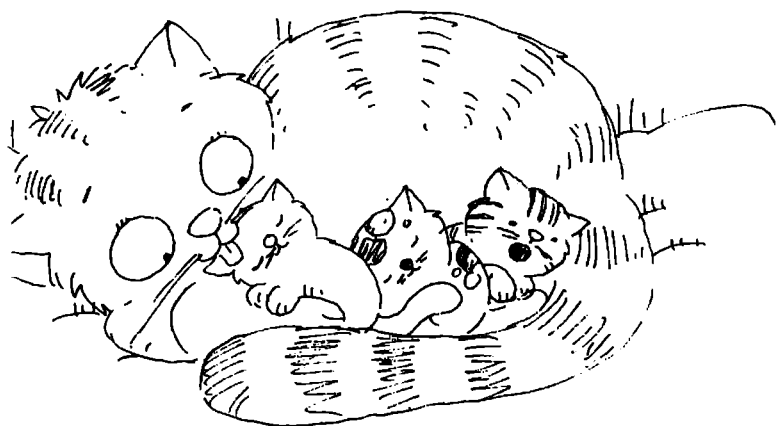
بەلام لە پاستيدا ئەوان قەدەرئىكيان بۇ ديارىيكرايوو. بەديھتەر
ھەموو شتىكى بە قەدەرئىك بەدەھتەنا؛ قەدەريش ماناي "پىئوھر" و
"پى" ى ھەيە...

ئەگەر ئافەرىنەر قەدەرئىكى بۇ پەنچەكانمان ديارىنەكردايە، ئەوا
نەدەبووينە خاوەنى دوو دەستىي لەم شىۋەيە كە بتوانين لە
كاروبارى پۆزانەدا بەكارىيەيتين.

ئەگەر خانە سەرەتايىەكان بى بەرنامە و سەرەپۇ و سەريەخۇ
بوونايە و ھەريەك بەلايەكدا بچوونايە، ئەوا دەستىك بە پىنج پەنچەوہ
و پەنچەكان بەم ئەندازە درىژ و كورتانە پىكنەدەھاتن تاكو بشين بۇ
گرتنى پىنووس. كەچى بپوانە قالبى نەبىنراو و قەدەريان چەند جوان
و پىكوپىك دەست و پەنچەكانيان نەخشاندووہ، چونكە ھەموو شتىك
قەدەرئىكى خۆى ھەبووہ.

كاتىك لە سكى دايكتدا خانەكان ويكدەھاتن بۇ دروستكردى
پەنچەى دەست و قاچت، لەسكى پشيلەيەكى خرپندا خانەكان

کۆده بوونه وه بۆ دروستکردنی په نجهی تیژ و به توانا بۆ بیچووه کانی،
چونکه له قهدهری ئهواندا بوونه په نجهی تیژ نووسرابوو.
واته دهستی خروخه پۆلی مندالێکی ساوا جیاواز بوو له چنگی
توکن و تیژی بیچووه پشيله یهك...

ههريهك لهوان ئه اندازه، ژماره، دريژی و شيوازی جودای خويان
هه بوو، چونکه قهدهری نووسراوی دهست و په نجهی مندال جودا بوو
له قهدهری چنگی بیچووه پشيله.

له هه مان کاتدا له نيوئاخنی هيلکه دالێکدا، زینده وهريکی دیکه به
قهدهريکی تهواو جیاواز لهوانی دیکه دهئاfrینرا. له قهدهری ئه ودا:
(دروستبوونی دوو بالی پان و دريژ بۆ فرین، دوو چاوی تیژی وا که له

به‌رزایی ئاسمانه‌وه مشکی کێلگه بپینیت و پاوی بکات، ده‌نووکێکی
تیزێ که‌وانه‌یی) هه‌بوو.

له هێلکه‌یه‌کی دیکه‌دا کۆمه‌لێک خانه له چوارچێوه‌ی قه‌ده‌ر و ئه‌و
ئه‌ندازه و پێوانانه‌ی بۆیان دیاریکرا‌بوو ده‌بوونه پێشو‌ه‌که‌وانه و، کلک
و پووله‌که بۆ ژیا‌نی سووره‌ماسیه‌کی ناو ده‌ریا.

هه‌موو شتێک قه‌ده‌ریکی خۆیی هه‌یه...

تۆوی ژماره دوا‌ینه‌هاتووی ناخی زه‌وی؛ هه‌ر ده‌نگۆله‌یه‌ک
هاوشێوه‌ی تیا‌نوس (ده‌فته‌ر)کێکه بۆ پێ‌نوس‌ی په‌نه‌انی قه‌ده‌ر...
فێنکه سپێده‌یه‌کی مانگی نیسان کاتی‌ک دلۆپه بارانیکی له‌قه‌ده‌ر
نووسراو "تۆو" له ئاسمانه‌وه داباری، ئیدی دانه دانه ئه‌و وشانه‌ی
ده‌بوو له تیا‌نوسه‌که‌دا به "تۆو" بنووسرێن، ده‌ستی‌ان کرد به
نووسینه‌وه...

له قه‌ده‌ری یه‌کێک له تۆوه‌کاندا بوون به گۆله به‌ی‌بوون
نووسرا‌بوو...

له قه‌ده‌ری دانه‌یه‌کی تر دار چنار...

هه م به ییوون پیگه یشت هه م چناره کهش گه وره بوو، به لام بالای
هیچ به ییوونیک نه گه یشته بالای چنار. هیچ دارچناریکیش به قه د
به ییوون کورت دهرنه چوو.

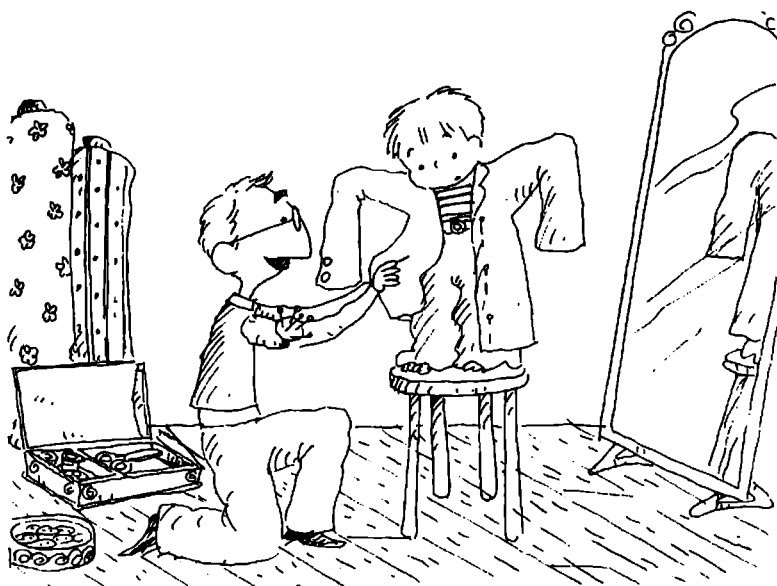
به ییوون وهك به ییوون گردۆلکه سه وزه کانی دهنه خشانده،
دارچناریش وهك نه وهی چاوه پروانی لیده کرا به ره و به رزایی ئاسمان
هه لیده دا..

هه ر زینده وه ریك له زهوی و ئاسماندا هه بوو، هه موو به پیی
نه ندازه و پیوانه یهك ده هیترانه بوون...

هه موو شتیك خالی سه ره تا و کوتایی، پییه کی ده ستنیشانکراو،
ژماره یه کی دیاریکراو که نه سه رده کات و نه ژیر، سنوور و
چارچیوه یه کی هه یه که له ناویدا هه لده سوپیت...

دهستی مندال، چنگی پشیله، بالی هه لۆ، ریشوه که وانه ی ماسی،
پهنگی گول و گولزار، تامی میوه، خولگه ی نه ستیره و هه ساره کان،
نه مانه هه موو قه ده ری هه ریك له و بوونه وه رانه بوون...

په ره ردگار، هه موو بوونه وه ریك به گویره ی قه ده ریك
ده خولقی نیت؛ قه ده ریش مانای "پیوانه" و مانای "بری" ی هه یه...

رێکەوت و بەخت بوونی نییه، قەدەر ههیه!

بێگومان ئەم واتا پاستەقینە و فراوانە بۆ کەسیکی وەک من - کە
تەنیا لە گۆڕانی و ئاخوتنی ئاساییدا گویم لە وشەی قەدەر بووبوو -
شتیکی سەر سوپهین و ناباو بوو.

تومەس، هەر شتێک قەدەرێکی ههیه و قەدەریش ههموو شتێک
لەخۆ دەگرێت.

لەم گەردوونەدا هەر شتێک ههبیّت، بە ویستی خودای تاقانە
دەبیّت.

ئەوانەى بەردەوام دەخولینەوہ وەك ئەستیرە و ئەلیكترونى
چواردەورى ناوكى خانە، لەبەرئەوہى خودا وا فەرمانى كردووە بۆیە
دەخولینەوہ. ئەوانەى پراوەستان و چەقبەستوون، خودا فەرمانى
كردووە بۆیە لەشوینى خۆيان ناجوولین.

خانەكان بە فەرمانى خودا دابەش دەبن و لەچارچیۆهى سنوورى
ئەوقەدەرەى خودا نووسیویەتى وێكدیڤ بۆ دروستكردنى كۆرپەى
بالتدە، میڤ هەنگ، گولەباخ، پەپوولە، فیل یاخود مرقۆڤك.
هیچ شتیك لەخۆوہ و بى دەستور پێكنايەت. خۆ پێكها تانیشى
مومكین نییە..

پارچە قوماشیك لەخۆوہ و بى ئەوہى بەرگدریویەك هەبیت بۆ
ئەندازەگرتن و برپینی، هەرگیز كراسى لى دروست نابیت.
زیندەوەرانی لەژمارە نەهاتووى سەرئەم زەویە، هەریەكە و
بەرگیكى لەبەركراوہ كە هەم قەشەنگە و لى هاتووە هەم بۆى
گونجاوہ.

مرۆڤ پێستیكى نایابى دووراوہ بە بەردا، هەروەك چۆن ورجى
قوتبەكان خورى، میروو قاوخ، ماسى پوولەكە و بالتدە پەرى هەیە.

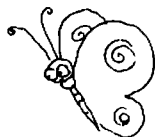
گەر گشت بەرگدروانی جیهان کۆبونایەتەوێ نەیان دەتوانی لە
پەگەوێ تا لووتکەى پەلەکانى، جلێكى هێندە بێکەموکۆپى هەلدرۆنە
بەر درەختێک، کە چى خودای خاوەن زانست و دانست، بەرگى
گونجایى کردووەتەبەر هەموو پووەک و گژوگیايەک.

بەگوێرەى پێداویستى بوونەوەرە جیاوازه‌کان و گونجان بۆیان،
یەكێك بەرگى ئەستوور، یەكێك نەرم وەك لۆكە، یەكێك دڕکاوى، یەكێك
پەق وەك بەرد و یەكێكى تر بەرگیكى ناسك وەك پەپى گۆلى هەيە.

لەپاستیدا تەنها پووخسارى دەرەوێ زیندەوهران بەسە و
سەروزیادیشە بۆئەوێ نیشانمان بدات هیچ شتێك لەخۆوە و
بەپێكەوت دروست نەبوو، بەلكو هەموو شتێك بەگوێرەى نەخشە،
بەگوێرەى پێوانە و بڕ، واتە بەپێى "قەدەر" یك بەدیھاتوو...

هیچ شتێك لە گەردووندا بێسەرۆبەر یاخود زادەى پێكەوت و
بەخت نییە، بەلكو قەدەرێكى هەيە.

قەدەریش مانای "پێوانە" و مانای "بڕ" ی هەيە...

ئىرادەى سەر بەست

راسته ھەموو شتېك قەدەر ئىككى خۇي ھەيە، بەلام ئايا قەدەرى
درەختىك، مېروولەيەك ياخود ئەستېرەيەك ھاوشىۋەي قەدەرى
مىرۇقچىكە؟

قەدەرى درەختىك بوونە بە درەخت، قەدەرى مېروولەيەك بوونە
بە مېروولە، قەدەرى ئەستېرەيەك بوونە بە ئەستېرە، قەدەرى
مىرۇقچىكىش بوونە بە مىرۇق.

مىرۇق بوون شتېكى تەواو جىاوازە لە بوون بە بوونە ۋە ئىككى
دىكە...

تۆۋىك كە لە قەدەرىدا بوونە سىۋ نووسراۋە، كاتىك چەكەرە
دەكات و پاشان پىدەگات، بەرەكەي سىۋە.

ناتوانىت بلىت: "نەخىر من نامەۋىت سىۋ بگرم، بەلكو دەخوام
ھەرمى بگرم".

وردیله میروویهك كه له قه‌ده‌ریدا بوونه میرووله نووسراوه ناتوانیت
 بلیت: "پاسته وهك میرووله به‌دیهنراوم، به‌لام من وهك ئەوانی دیکه
 ناکریت له‌به‌یانیه‌وه تاكو ئیواره خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی دهنکه گهنم و
 نانه‌ورده بم. ده‌مه‌ویت کاریکی دیکه بکه‌م.. نا! ئەسلەن نامه‌ویت
 کاربکه‌م".

هه‌رچی مرقیشه، له ته‌مه‌نیدا سه‌ربه‌ست کراوه و بژارده‌گه‌لیکی
 جیاواز هه‌رله سپییه‌وه بۆ په‌ش خراوه‌ته به‌رده‌می، پێگای جیاواز
 هه‌ر له پاسته‌وه بۆ چه‌پ و له سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه له‌به‌رده‌میدا
 والا‌کراوه بۆئه‌وه‌ی بیگرێته‌به‌ر.

واته مرقۆ، جیاواز له دره‌خت و میروو و ئەستیره‌کان، ئیراده‌یه‌کی
 ئازادی هه‌لبژاردنی پێدراوه: له‌نیوان چاکه و خراپه‌دا، له‌نیوان
 کارکردن و نه‌کردندا، له‌نیوان چوون و نه‌چووندا، له‌نیوان پاست و
 چه‌وتدا، له‌نیوان دادپه‌روه‌ری و سه‌تهدا، له‌نیوان هه‌لال و هه‌رامدا،
 له‌نیوان پاداشت و سزادا، بگه‌ له‌نیوان باوه‌په‌ینان به‌ خودای تاقانه
 یاخود بێباوه‌پیدا مافی هه‌لبژاردنی هه‌یه، له‌و پێگایه‌ی بۆخۆی
 هه‌لیده‌بژێریت پێگا ته‌ی ده‌کات و له‌سه‌ر ئەو پێچه‌که‌یه ژیا‌نی
 به‌سه‌رده‌بات.

به ئۆي، قەدەرى ئۆيى مەزەن بىم شۆيە يە بوو.

...

سەلە ھەيى... لە پەرتووى "تەمەزى ناسىنى بە ھەشتەم" ھە

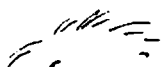
لە يەك دابراوين. مەيش بى ئەو ھەي لە ھەل و كەيفەت بېرىم پاستە ھە
چوومە ناو بابەتى قەدەر ھە.

لە پاستە ئەگەر وردەنە ھە دەبينىن، پەرسىارەكانى مەزە
دەربارەي بابەتى قەدەر، بەگشتى پەيوەندىدارن بە ژيانى ھە
كەسى پەرسىارەكانى و قەدەرەكە يە ھە.

كەتەم ھە ئەوانەي تۆ...

بە لام پەونكردنە ھە مانەي قەدەر كە لەم بە ھەدا باسەكرد،
بەناغەيەكە بۆ وتوویژەكانى دواترمان؛ چونكە ھەتا نەزانىن مانەي
قەدەر چەيە، پەرسىارەكانى دەربارەي و گەپان بە ھەي ھەلامەكەيدا
واتايەكى ئەوتۆي نەيىت...

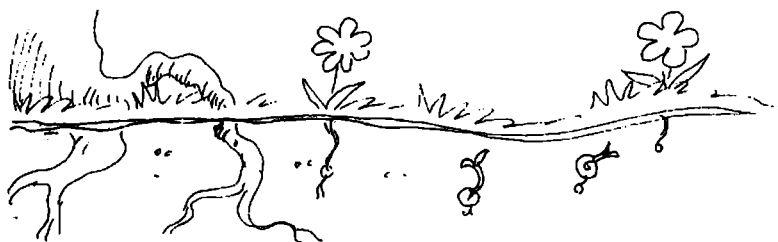
بەريك لەو دەستەوازانەي لەم بە ھەدا ئامازەم پەيداون، لە ھەندى
بەشى داھاتوودا داوات لێدەكەم ھەيەر خۆتيان بەيىتە ھە.

"قەزا" يانى چى؟

پۇژانىك كە سەرقالى فيربوونى واتاي قەدەر بووم، وشەي
"قەزا" ش ھاتە بەردەم.

ئىستا من ھەلادەدەم ماناي "قەزا" ت بۇ پوون بكمەوہ.
كاتىك دەوترىت: "قەزا"، دەستبەجى پووداويكى وەك: (پووداوى
ئۆتۆمبىل، كەوتنەخوارەوہى پەرداخىك وشكانى، كىشانى
چەكوشىك بە دەستدا لە كاتى بزمار داكوتىندا) دىتە بەرچاوت.
پاستە ئەمانە قەزان، بەلام قەزا تەنيا برىتى نىيە لەمانە..
قەزا واتە: "بە فەرمان وبەدېھنەنى خودا، ھاتنەبوونى ئەو
شتانەى لە قەدەردا نووسراوہ لە پۇژ و كاتى خۇيدا".

ئەو ەى لە قەدەردا نووسرايىت و پاشان بە فەرمان و دەستەلاتى
خودا بىتەبوون، پىي دەوترىت: "قەزا". ەەر لەبەرئەو ەشە ەەمىشە
پىكەو ە ناويان دەبرىت: "قەزا و قەدەر".

ئەگەر قەدەر بچوئىن بە نەخشەى كارىك، ئەو قەزا بارە
جىبەجىكراو ەكەى ئەو نەخشەيەيە.

گولکردنى تۆيىك لە بەھاردا، بەرھەمھاتنى سىو لەسەرلقى
دارسىيۆىك، لەدايىكبوونى مندا، ەەلاتن و ئاوابوونى خۆر، ئەمانە
ەەموو قەزان.

قەدەر ەەموو بەدبھاتوويەكى رابردو و داھاتو، ەەموو پووداويىكى
پىشتر و ئىستا و پاشتر لەخۆدەگرىت. بەلام قەزا تەنيا ئەو
پووداوانەيە كە پووياندو ە و ئەو شتانەيە كە بەدبھاتوون.

بۇ نموونە ئەۋەستانەى ئەمىر پوۋياندا ھەم "قەدەر" ن ھەم
 "قەزا"، بەلەم ئەۋەى سىبەىنى پوۋدەدات تەنىا لە "قەدەر" دا ھەىە.
 ئىستا با بزانىن لە قەدەرى تۇدا، پىرىنى چ پىرىارگەلىك ھەىە و،
 لە قەدەرى مىنىشدا، چ ۋەلەمگەلىك بۇ ئەۋە پىرىارىانە ھەىە.

ئایا راستە ھەموو شتێک کە ڕوودەدات لە قەدەرماندا نووسراوە؟

نەك تەنیا ئەوانەی ڕوویانداوە، بەلكو ئەوانەشی كە ڕوودەدەن لە
دەفتەری قەدەردا نووسراون.

خودای تەك و تەنیا، زانیە بە تەواوی خانە و پێكەتەكانی
جەستەمان؛ چونكە زاتی ئەو بەدییهێنان.

خودای مەزن زانیە بە ھەر كاریك لەژیانمدا دەیکەم، ھەر
ھەنگاوێك ھەڵیدەنێم، ھەر دەنگێك لە دەمم دێتە دەرەو، ھەر
سەدایەك دەیبیستم، ھەر بۆنێك لووتم بۆنی دەكات، ھەر وشە و

پەيڤىڭ دەينوسىم، بۇ نمونە: (ئەم وشانە و ئەوانەشى دواتر دەياننوسىم). ھەر ھەناسەيەك ھەلئىدەمژم، ھەر قومە ئاويڭ دەيخۆمەو، ھەر پاروۋە خواردنىڭ دەچىتە گەدەمەو، خۆشى و ناخۆشىيەكانى پىي تەمەن، ئەو پىرسىارانەى دەيانكەم و ۋەلامەكانىيان، پاست و چەوت، ئەو پىگايەى لەسەرى دەگوزەرىم و دوا مەنزلەم، تاوان و چاكەكانم، كاتى مردنم، دواپۆژم كە ئايا بەھەشت بىت يان دۆزەخ.. ھەموو ئەمانە و لە دەنكە لمى پۆخى دەرياكەنەو تا دەگاتە گەلە ئەستىرەكانى بۆشايى ئاسمان، ھەموو لە بازىنەى زانستى ئەزەلى و ناكۆتاي پەرۋەردگار دان.

بەرلەۋەى بىيىنە دىئاۋە، خودا دەيزانى چۆن ژيانىكىمان دەبىت و چى دىتە سەر پىمان.

مروڤ ۋەك ئەۋەى لە قەدەرەكەيدا نووسراۋە، چاۋ بە دىنيا ھەلدىنىت و دەزى، كەۋاتە دەكرىت بلىين: "قەدەر: زانستى خوداى گەرەيە بە ھەموو شتىكى پابردو و داھاتو، ئەۋەى پوويداۋە و ئەۋەشى پوودەدات، ئەۋەى بەدىھاتوۋە و بەدىدىت، بەدىھاتنىشيان بەگوپىرەى ئەو زانستە".

پیغمبر ﷺ ده فەرموئیت: "هەر یەكێك له ئێوه كه خودا دروستی دهكات، چل پۆژ به تۆمی (نوطفهیی) له سکی دایکیدا کۆدهکریتهوه و ده مینێتهوه ئنجا به چل پۆژی تریش ده بێت به پارچه خوینێکی مه ییو، ئنجا به چل پۆژی تریش ده بێت به پارچه گوشتێك به قه د پاروویك، ئنجا گیانی به به ریدا ده کریت، جا خودای گه وره فەرمان دهكات به و فریشته یه كه گیان دهكات به به ریدا، كه ئه م چوار وشه یه بنووسی، یه كه م: پزق و پۆزی چیه و چی نییه، دووهم: ئه جهل و ئاکامی که یه و که ی نییه، سییه م: کاروکرده وه ی، چواره م: به ده بخت و به دکار ده بێت یا کامه ران و به ختیار ده بی." ۱.

ئایا ده کریت به دیه ئنه ر زانا نه بێت به به دیه اتوو ه که ی؟

به ره به یان بوو، ئاسمان خۆره تاو، بۆ پیاسه کردن چوومه که نار ده ریاکه.

شه بایه کی فینکی ده هات. مشتم پرکرد له لمی که نار ده ریاکه و به ره و پووی بایه که هه لَم دا.

۱- صحیح البخاری: ۳۲۰۸.

هېڙى بايه كه لمه كهى له دهستم فراند، به جورېك كه هر
دهنكوله يه كى به لايه كدا بلاو كرده وه.

دهنكوله كانى ئو لمهى توزېك پېش ئېستا له چنگم گرتېوو، ئيدى
با بردنى و تېكه لى هه زاران و مليونان دهنكه لمى ديكهى كردن.
پېك له و كاته دا شتېكى سهر هات به خه يالېدا:

"ئەبى كام دهنكه لم له و ژماره زورهى لمى كه نار دهرياكه -كه
هر له هه زاران سالوه له ويدان- له قه دهرى نووسرابووييت من
ئەمپړ له چنگى ده گرم و پاشانېش به ربای ددهم؟".

وتمان خودا هه موو شتېك ده زانېت. باشه "هه موو شتېك" ئەم
مشته لمهش ده گرېته وه؟

هه روهك چۆن له قولايى ئو دهريايه دا شتېكى وشك نابېنيت،
ئاواش شتېك نيبه له سهر زهوى و ئاسمانه كاندا خودا نه يزانېت.

ئەمە چۆن؟

هه موو شتېك له چوارچېوهى زانستى ئودايه، چونكه ئو هه موو
شتېكى به ديهيئاوه.

"ئایا دهكرېت به ديهيئنه نه زانېت چ رهوده دات...؟"

دلم بپروای به مه هه بوو، ئه قلم به راستی ده زانی، به لام شتیك
 له ناخمه وه ده یوت: "باشه، چۆن؟ ئایا به لگه یه ك هه یه؟".
 به پیویستم ده زانی به لگه یه كی به رجه سته له به رچاوم بیټ.. واته
 به لگه یه ك له سهر زانستی ناكۆتای خودا، به لگه یه ك له سهر ئه وهی
 بیجگه له له كه كهی ناو چنگم زاتی ئه و ئاگای له هه موو ده نكه
 له كه كانه.

ئو پۆژه تاكو ئیواره ویلی وه لامی ئه م پرسیاره بووم، له
 میشكندا ده مهیتنا و ده برد.. له م شه نوكه وهی خه یالندا شه و داها.

دووریم له شار و پووناکیی گلۆپه کانی شار باشر پییدام
دره وشانه وهی ئه ستيړه گه شه کانی ئاسمان ببینم، له پوخی
دهریاکه دا له سهر پشت پاکشام. ببینم نه ته نیا ژماره ی دهنکه لمی
ئه م که نار ده ریا یه، به لکو زیاتر له ژماره ی دهنکه لمی که نار ته واوی
دهریاکانی سهرزه وی، ئه ستيړه له ئاسماندا هیه.

ئه و به لگه یه ی به دوویدا ده گه پام دوزیمه وه، ئیدی به ئاسووده یی
توانیم ئه م وه لاهه ده ست بخه م:

"سهر هه لپړه و سه یړیکی ئاسمانی به رین بکه! تو هاتوویت باسی
مشتیک لم بۆ ده که یت و ده پرسیت که: ئایا خودا ئاگای له و مشته
لمه هیه که به ریات دا؟ ئه مه له کاتی کدا، په روه ردگار زیاتر له لمی
ژیر پیمان به پاسه رمانه وه ئه ستيړه ی وه دیه ئناوه.

هیچ کام له م ئه ستيړانه بی پپړه و وپله کی نییه، به لکو هه ریه که
و خولگه یه کی خویی هیه. خودا خولگه ی بۆ هه ر ئه ستيړه یه ک دیاری
کردوه ..

ئایا ئاسمان به لگه یه ک نییه له سهر زانستی خودای تاقانه که هه ر
له دهنکو له لمه کانه وه تا کو ئه ستيړه کانی ئاسمان له خو ده گریت؟".

خودای گه وره ده فەرمووئیت: (جا خوداش بریاری ئاسمانه کانی دا به حوت ئاسمان له ماوهی دوو پۆژدا و له هەر ئاسمانیکدا کاروباری دایه دهست فریشتەیی کارپیی سپیرووی خۆی و، ئاسمانی خوارووی له ئەرزه وه نزیکمان پازانده وه به چرای ئهستیره کان بۆ جوانی و بۆ پاراستنی له وشه بیتانانەیی بۆ گوئی رَاهیَل کردن له دهنگوباسی ئه و ئاسمانه نزیک ده که ونه وه. ئه مه یه بریاری خوای خاوهن عیززه تی زانا به هه مووشتیک) فصلت: ۱۲ .

سهیر بوو! ئیدی ئه و پرسیاره ی له به یانییه وه می شکمی داگیر کردبوو په ویه وه. چنگێک لمم هه لگرت و به ره و ئهستیره کان هه لئما.

ئیدی هیچ گومانیکم نه بوو له وه ی خودای تاک و ته نها ئاگای له هه موو ده نکه لمه لێک جودا بووه کان هه یه .. بۆیه له ناخه وه هه ستم به ئاسووده یی باوه په یتان به زانستی و دانستی ناکووتای به دیه یتنه ره که م ده کرد؛ چونکه هه م ده نکۆله کانی لم، هه م ئهستیره کانی ئاسمان به و شیوه یه ده جوولانه وه که زانستی خودا له گهردووندا نه خشانده بوونی.

ئەمەش قەدەرى ئەوان بوو. قەدەرىش: "زانستی خودای گەورە یە بە
 ھەموو شتێکی پابردوو و داھاتوو، ئەوێ پوویداو و ئەوێ
 پوودەدات، ئەوێ بەدیھاتوو و بەدیدیت، بەدیھاتنیشیان بەگوێزە ی
 ئەو زانستە".

ئیتەر باشتەر لەمە تیگەیشتم.. واتە تیگەیشتن لەوێ ھەرچیەك
 بۆم پوویداو و پوودەدات لە قەدەرمدا نووسراو، ئیتەر ئاسانتەر بوو.
 خودا خاوەن زانستیکی ناكۆتایە و ھیچ شتێك نییە لە گەردووندا
 لەدەرەوێ بازنە ی ئەو زانستەیدا بیئت.

ئايا مړوځ مه حكومي دهستی

قه ده ره كه يه تی؟

نم په رتووكه شه شه م په رتووكی پرسیار و وه لامي من و تویه،
بیگومان نه گهر له قه ده ریدا چاپکران و بلاو بوونه وه هه بیټ... ته واو
نازانم من له وه لامدانه وه دا پیشكه وتتم به خومه وه بینیه یان نا...
به لام بی گومان تو پوځ له دواى پوځ پرسیارى زیره كانه تر ده كه یت!
من هه میسه شتیكم دوپا تکر دووه ته وه، نه ویش نه وه یه: نه گهر
پرسیاریك له میشتكدا دروست بیټ بیگومان له بهر نه وه ی وه لامیكى
هه یه بویه لات دروست بووه.

"مادهم ههمو شتيك له قهدهرماندا نووسراوه، مادهم به قهدهريكي نووسراوه و چاو به دنيا هه لدههينين... كه وايه هيچ شتيك نيه له دهستي ئيمه ي مرؤفدا بيت! به مجورهش دهبينه مه حكومي دهستي قهدهر".

- باشه ئايا هر به پاستي ئيمه مه حكومي دهستي قهدهرين؟

- به ئاي، به لام چون مه حكوميهك؟

كي دهبيتته دايك و باوكمان، بهروار و شوييني له دايكبوون، نه ژاد، په گهز، بالا، پهنگي پرچ، پهنگي چاو، ژماره ي پيمان و... هتد، ههمو ئه مانه له قهدهرماندا نووسراوه؛ به لام هيچ كام له مانه وهك بژارده نه خراوته بهرده ممان تاكو مافي هه لبژاردني ئه و جوړه مان هه بيت كه به دللماته، به لكو خاوهن ويست و بهديهينهري ههمويان خوداي گه وريه.

ئه گهر برياره ئه و دهسته واژه يه هر به كار بيهين، ئه و به ئاي ئيمه ي مرؤف مه حكومي ئه م لايه نه ي قهدهرين كه باسمان كرد.

له بهر به خشنده يي ئه و ي له جيهاني تهنگ و تاريكي "نه بوون" وه هيتاينييه جيهاني "بوون"، ئيمه ته نيا شوكرانه بژيريمان له سهره، چونكه له نه بوونه وه هاتنه بوون و نه بوونه

بەرد، خاك، درەخت، گژوگيا، مشك، مېش...، بەلكو بوونە مړؤځ
خۆى لەخۆيدا بەخششېكى مەزنە.

شوكرانە بژيرى شياو با لەولاوہ بوەستيت، تەنانەت تەواو ناتوانين
لە واتاي ئەم بەخششە گەرەيە تېگەين.. گەر تۆزىك تېراپميين بۆ
گرېدانى خۆمان بە قەدەرەوہ، لەبرى "مەحكوم" وشەى
"سوپاسگوزار" ھەلدەبژيرين.

"بەلى، پەرەردگار! سوپاسگوزارين!
لەقەدەرماندا بوونە مړؤځت نووسى، بەراستى منەتبارتين..."

شتگەلىكى دىكەش ھەن لە ژيانماندا كە بى ئەوہى پرسمان پى
بكرىت پوودەدەن، بۆ نمونە: ليدانى دل، سووپى خوین بەناو
مولولەكاندا، ھەرسكردى خۆراك لە گەدەدا، كار و خەباتى خانە -
كە ھەندىكيان ئۆكسجين دەگوازنەوہ و ھەندىكيان دوانە ئۆكسىدى
كاربون -.. ھەموو ئەمانە بە ويست و توانستى خودای گەرە
ھەلدەسوپين، ئيمە تەنانەت پەييشى پى نابەين و ئاگامان لى نىيە.
ھەموو ئەو شتانەشى ئاگامان لى نىيە و پوودەدەن، ھەموو لە
قەدەرماندا نووسراون.

هەر هه ناسه وهه رگرتن و دانه وهه كه قه ده ره، هه ر لێدانێكى دل
قه ده ره...

به لێ، نه گه ر هه ر ده ته ویت ئه وه سه ته واژه یه به کار به ئیت، وایه،
مه حکومی ئه م لایه نه ی قه ده رین. به لام پوونه كه ئه م
مه حکومی به ته مان به قازانجی ئیمه یه، نه ی وانییه ؟
هه روه ها ژماره یه كه پێداویستی ژیا نیمان هه یه بو وینه: ئاو
خواردنه وه .. واته قه ده رمان وایه .

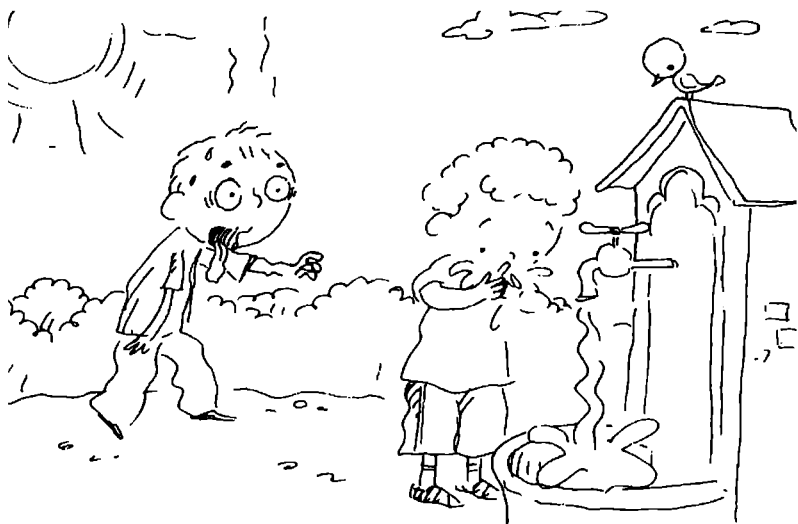
ده توانیت به مه بلێیت: "مه حکومی ئاوم"، ده شتوانیت بلێیت:
"پێویستم به ئاوه"، واته جیاوازییه کی وای نییه بلێیت: "مه حکوم"
یان "پێویستی" ..

نەمدیوہ لە گەر مە پۆژیکێ تەموزدا کە سێکی تینوو بچیتە سەر
سەر کانیه کی سازگار، تیرتیر ئاوی فینک بخواتەو، ئنجا سنگی
خۆی بکووتیت و پوومەتی برنیت ئەمە چیه وە لا "مە حکومی ئاو
خواردنەو" یە ...

بە پێچەوانەو؛ بیستوو مە پاش ئاو خواردنەو و تراو: "ئۆ،
سوپاس بۆ خودا. بە راستی ئاو بە خشینکی بە بە هایە. ئەو زاتە ی
نیعمەتی خواردن و خواردنەو مان پێدەدات، مە زنترینە".

کە دە پرسیت: "ئایا ئێمە مە حکومی قەدەرین؟"، ئە گەر
مە بە ستت ئە مانە یە، بە ئی مەرۆف وابە ستە ی ئەم پووی
قەدەرە کە یە تی.

ناتوانین دایک و باوک، شوینی لە دایک بوون، نە ژادمان هە لێ ژیرین.
خودا چۆن خواستی لە سەر هە بوویت، وا لە قەدەرماندا
نووسراو. ئێمە بمانە ویت و نە ماو نە یت، ئە ندامە کانی جە ستە مان
خۆنە ویستانە کار دە کەن. گەر هە والیان بزانیان یان نە زانیان ئە وان
دریژە بە خەباتی خۆیان دە دەن.

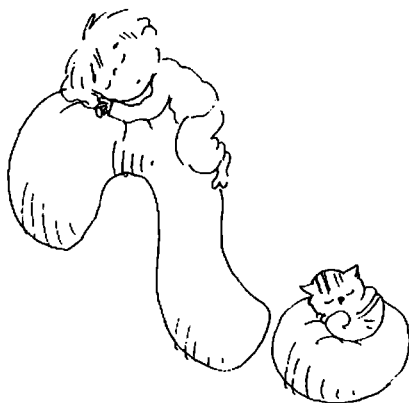
خواردن دهخۆين، ئاو دهخۆينهوه، سود له زۆربهى نيعمهتهكانى
سهر زهوى وهردهگرين. بۆيه ئهگەر تۆزقالايك بيزى لايكهينهوه لهبرى
"مهحكومين"، دهستهواژهى "سوپاسگوزارين" ههڵدهبژيرين.

دهى ئيدى كاتى ئهوه هاتوه وهلامى پرسيارهكەت بدهينهوه كه
هەر لهسهرهتاي گهفتوگۆكهمانهوه كرديبوت.

تۆ پرسيت: "مادهم ههمووشتيك له قهدهرماندا نووسراوه، ئيدى
بۆچى كاتيك كارى چهوت و خراپ دهكەم، تاوانبار منم؟ خۆ ئهگەر له
قهدهرمدا نهنووسرايه ئهوكات منيش چهوتكاريم ههڵهدهبژارد؟

مادهم خودا ده زانیت چ ده کهم و به و پتیهش له قه ده رمد
 نووسیویه تی، ئیتر گوناھی من چیه! خو کاریکم له ده ست نایهت،
 چونکه له قه ده رمد نووسراوه؟".

هیچ دل له دل مه ده، هه ریه که له م پرسیارانه وه لامیکیان هه یه،
 به لام بهرله وه شتی که هه یه ده رباره ی قه ده ر پتویسته باسی بکه یه.
 بابه تیک ده رباره ی قه ده ر که نابیت قهت باسی لئوه بکه یه!

چ لیکدانه وه یه ک دهر باره ی قه دهر مه تر سیدار و ریگه پیینه دراوه؟

یه کیک بوو له پوژه خوشه کانی سهرده می خوشگوزهرانی^۱.
ژماره یه ک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له دهوری یه ک خربووبونه وه و
به گهرموگوری گفتوگویان له باره ی قه دهر یانه وه ده کرد. له پر
پیغه مبه ری نازدار ﷺ دهر کهوت و په ست بوو له وه ی به م جوړه
مشتومر له باره ی قه دهر وه ده کهن، بویه مناقشه کردنی له سهر

۱- سهرده می خوشگوزهرانی، خوشبه ختی: مه به ست لئی سهرده می پیغه مبه ر ﷺ و
خه لیفه کانی راشیدینه. به عهره بی پیی دهوتریت (عصر السعادة).

بابه تی هاو شیوه قه ده غه کرد. فهرمووی: "ئه وانی پیش ئیوه بهم جوړه مونا قه شه یان ده کرد بویه به تیا چون سزادران".^۱

ئه ی باشه نیمه که ئیستا باسی قه دهر ده که ین، هه له مان کردوه؟

ئایا بهم کاره سنووری خو مان تیپه پاندوه؟

"خودا ده زانییت، ئیوه نازان"

هر له کونه وه زانایانی مه زنی ئیسلام په رتو وکیان دهر باره ی قه دهر نووسیوه و لیکیان داوه ته وه. بیکومان ناکریت ئه و زانایان ه ناگاداری هو شداریه که ی پیغه مبه ر ﷺ نه بووین یا خود زانیبیتیان و گوپراه لییان نه کرد بیت.

بابه تی قه دهر، هاو شیوه ی ته وای بنه ماکانی دیکه ی ئیمان له ئیسلامدا قسه ی له سر ده کریت، باوه پداران پرسیری له باره وه ده که ن و وه دوی وه لاهه که شی ده که ون، به لام لایه نیکی قه دهر هیه مونا قه شه کردنی له نیوان مرغه کاند ا شتیکی دروست نییه؛ چونکه

۱- سنن ابن ماجه: ۸۲.

ھەرۈەك چۆن چاۋى مۇۋە تۈنلەي بېنىنى ھەموو تەننىكى نىيە،
 گۈچكە تۈنلەي بېستىنى ھەموو دەنگىك و، دەستى تۈنلەي
 دىرېژبۇنى بۇ ھەموو شىتېك و، قاچى تۈنلەي پۇشتىنى بە ھەموو
 پىگايەك و، شانى تۈنلەي ھەلگرتىنى ھەموو بارىكى نىيە، ھەرواش
 ژىرىي مۇۋە تۈنلەي تىگەشتىنى لە ھەموو چەمكىك نىيە.

بۇ نەمۇنە كەسانىك لەوانەيە پىرسىيى ئۇەي: "ئايى بۇچى نەك
 سەردەمكى دىكە بەلكو ئىستا ھاتۇنە تە دىئاۋە" بېيتە خولىيى
 مېشكىيان!

بەللام پېۋىستە بزانىن، بېجگە لە بەدبەھتەنەرەكەمان -كە لە
نەبوونەو ھىناينىە بوون و پاشان كردينى بەو مرقۇھى ئىستا ھەين-
كەسى دىكە ھۆكارى ئەمە نازانئەت.

ھەندىك جار من گازندەم دەکرد لەوھى "بۆچى لە سەردەمى
خۆشەختىدا نەژيام و ئىستا لەم سەردەمدا ھاتوومەتە دنياوہ؟"
دىاربوو ھەستى خۆشىي ژيان لە سەردەمى پېغەمبەر ﷺ و،
ھاودەمىکردنى و، بىنىنى پووخسارى و، بىستنى دەنگى و،
ماچکردنى دەستى پىرۆزى پالى پېۋەتابووم بۆ ئەم بۆچوونە. دروست
بىرنەکردنەو ھەربارەى ئەوھى خودا بۆچى لەو سەردەمەدا
بەدىنەھىناوم، واىکرد كەم كەم دەنگى ناپەزايى لە ناخمدا
بەرزىتەوہ.

ماوہىەك ھەر دەموت و دەموتەوہ: "ئاخ! خۆزگە لە سەردەمى
پېغەمبەردا دەژيام! باشە من بۆچى لەم سەردەمەدا دەژىم؟".

لەبرى ئەوھى ھەردەم سوپاسگوزارىم بەرامبەر ئەو قەدەرەى
خودا پىمى بەخشىوہ، كەچى بەپېچەوانەوہ، ناپازىبووم! بە ئەقلى
ناكامم، سووربووم لەسەر ئەوھى ئەگەر لە سەردەمى خۆشەختىدا
ژىابام لە ئىستام باشتەر دەبوو، بەللام خالىكى زۆر بنەپەرتىم

له بیر کردبوو، ئه ویش: له سه رده می خوشبه ختیدا هه موو که سێك خوشبه خت نه بوو بوو. خو ئه بوبه کرو ئه بوجه هل، هه ر دووکیان له سه رده می خوشبه ختیدا ده ژیان.

ئه ی من چۆن هینده دلتیام له وهی ئه گهر له و چاخه دا ژیا بام ده بوومه هاوه لی پیغه مبه ر ﷺ؟

خودا بمانپارێزیت، ده کرا یه کێك بووما یه له و بیباوه پانه ی له شه پی به دردا شمشیریان له پیغه مبه ر ﷺ هه لکیشا.

ئه ی باشه ئه م ئه گهره ی که ئیستا دوا ی (١٤٠٠) سال بیر ی لیده که مه وه مووه کانم گرژده بن؛ یه کێك نه ده بوو له ئه گهره کانی چاره نووسی من؟

به لام ئه وه تا هه نووکه هه ست به ئاسوده ییه کی وا ده که م، ده لێی که شتییه کم له شه پۆله زه به لاحه کانی ده ریا پرگار بووم و گه یشتوومه ته که نارای سه لامه تی.

ئایینی ئیسلام هات و سه رده مه کانی پۆشن کرده وه، وه ک تاجێک چوو ه سه ر سه ری جیهان. ئیدی منیش چاوم به دنیا یه کی وادا هه لهننا و پێویسته سه ره تا ستایشی ئه مه بکه م.

بهائی پاسته (۱۴۰۰) سال دورم له بینینی پیغه مبر ﷺ به چاوی
 ئاسایی و بوون به هاوپی هاوه لانی، به لام ئه و ندهش دورم له وانه ی
 بی شه رمانه دوژمنایه تییان ده کرد.

له کاتی کدا به رده وام مه و دای نیوان خوّم و بییا و ه پان فراوان
 ده که م، هاوکات به یاد کردنه وه و شوی نکه و ته بوون خوّم له پیغه مبر
 ﷺ و هاوه لانی نزیک تر ده که مه وه. واته بوونم له م سه رده مه دا
 باشت رینه بۆ من!

که وره ترین چاکهش ئه وه یه خودا له قه ده رمدا "هاتنه دنیا" ی
 نووسیوه.

په خنه گرتن له وه ی "با له بری ئه م سه رده مه له و سه رده مه دا
 بزیا مایه، له بری ئه م ولاته له فلان ولات بهاتمایه ته دنیا وه" شتیکی
 شیواو نییه بۆ مرۆفی ژیر. بیگومان خودای تاقانه زانایه به وه ی چی
 باشت رینه، نه ک من.

خودای که وره ده فه رموویت: (له وانه یه شتیکتان پی ناخۆش بیّت،
 که چی خیری تیدا بیّت بۆتان، هه روه ها له وانه یه شتیکتان پی خۆش
 بیّت، که چی زیانتانی تیدا بیّت. خودا به نهینیی کار ده زانیّت و
 ده زانیّت چی خیری تیدا یه بۆتان، ئیوه نایزانن) البقرة: ۲۱۶.

خۆ ئەگەر هېشتا بۆلۈپ مەن خاۋازيارم لە سەردەمى پېغەمبەردا
ژىابام و يەككە بوومايە لە ھاۋەلان، ئەۋا مەن بە ئايەتتەك ۋە لامەت
دەدەمەۋە:

خوداى گەرە دەفەر موۋىت: (گەيشتەن بەم لىخۇش بوۋەن و بەم
بەھەشتە فەزەل و لوتقى خودايە بە ھەر كەسىكى دەدات كە خۇى
مەيلى لى بېت و، خودا خاۋەنى فەزەل و لوتقى گەرەيە) الحديد: ۲۱.

ھېچ كاتتەك ناتۋانەن تەۋاۋ تېگەين لە ھۆكارى بىنەپەتتى
ھاتنە دىنامان لەم سەردەم و ۋلاتە و پەرگە زمان ئايا كچ بېت يان كوپ.
خۆ ئەمانە ھەمويان ويستى بە دىھېنەرە كەمانى لە سەرە.

بەم جۆرە پېشەۋامان پېنمايىمان دەكات مونا قەشەئى ئەم لايەنەئى
قەدەر نەكەين، چونكە ناگەينە ھېچ دەرە نجامىك، تەنانەت
پايسپاردوۋىن ھاۋدەمىي ئەۋانەش نەكەين كە مونا قەشەئى لە سەر
دەكەن.

بۆچی بەشېك لە مروۆقەكان هەژارن و ئەوانى دىكە دەولەمەندن؟

(ئىمە تاقىتان دەكەينەو و دووچارى هەندى ترس و برسىتى و كەمى دارايى و مردن و كەمى بەروبوووتان دەكەين، تا بزائين كى خوگر دەبن و كى بىزارى دەردەبىت. ئەى موخەممەد موژدە بدە بە خوگرەكان كە خوداى گەورە پرووى مېهرەبانى لىيانە و پەخمەتيان بەسەردا دەبارىتت* ئەو خوگرانەى كاتى تووشى بەلەيك دەبن بىزار نابن و پەخنە لە كارى خودا ناگرن و دەلەين: ئىمە هەموومان مولكى خوداين و لە پاشەپوژىشدا بو لای ئەو دەگەرپىنەو، چىمان بەسەردىتت ئارەزووى خوئەتى) البقرة: ۱۵۵-۱۵۶.

سەردەمىك پادشاىك هەبوو. بى ئەوئەى هېچ پىويستى بە گەلەكەى بىت، خەلات و ديارى بەنرخى پى دەبەخشىن، بەلام بەيەكسانى و هەمان ديارى نەدەدايە خەلك، بەلكو بىويستايە چەند بداتە هەركەسىك ئەوئەدى دەدايە، لەبەر حىكەمەت و دانايىيەك كە

تەنیا خۆی پېشۈەخت دەيزانى، زۆرى دەبەخشيە ھەندېك كەس و
كەمى دەبەخشيە بەشيكى دېكە.

بەشيك لە گەل بى گويّدانە كەم و زۆرى بېرى دياربەكان دەيانوت:
"ئەمە دياربى پادشاھە. دياربى پادشاھەك كە دەبەخشيّت بى ئەوھى
مەجبورى بەخشين بېت، كەواتە كەم و زۆرى تىدا نابېت"،
خەلاتەكەيان ماچ دەكرد و دەيانخستەسەر سەريان و
سوپاسگوزاربيان نیشان دەدا.

ھەرچى بەشەكەى دېكەى گەلەكەشە خەلاتى خۆيان و ئەوانى
دېكەيان بەراورد دەكرد و ھەميشە سكالايان دەكرد: "ئەم پادشاھە
بۆ وا دەكات، زۆر دەداتە ئەوان و كەم بە ئىمە. دەبېت دادوھرى لە
كوئى ئەمە دا بېت؟".

بەھۆى ئەوھى ھەردەم چاويان لەسەر بەشى كەسانى دېكە بوو،
بۆيە بەشەكەى خۆيانيان نەدەبىنى. وەك بلّيت پادشا ناچارە
خەلاتيان بكات.

ئەمە لە كاتىكدا نە پادشا ناچاربوو خەلات بداتە كەس، نە كەس يّك
ماڤى ھەبوو بە زۆر داواى خەلات لە پادشا بكات.

ئەمە چىرۆككە بوو، وەرە ئىستا لە پوانگەى ئەم چىرۆكەو
سەيرى پىدەشتى وەلامەكان بکەين و وەلامى دوست بۆ
پرسىارەكەى تۆ ببىننەو.

– بەپای تۆ پادشا ستمى کردووە کە زۆرى دەبەخشىە

کەسانىک و کەمى بەوانى دیکە دەدا، ئايا نادادگەرى کردووە؟

– نەخىر، چونکە ستم و نادادگەرى کاتىک دەبىت کە شتى

کەسىکى دیکە زەوت بکەيت ياخود لات بىت و نەيدەيتەو، بەلام

خەزىنەكانى پادشا تەنيا هى خۆى بوون. کەسى دیکە پشکدار

نەبوو تىياندا. هەروەها ئەم بەگوێرەى ويستى خۆى خەلاتى

بەخشىووەتە خەلک. واتە کەس بۆى نىيە بلەيت بۆچى پادشا کەمى

داوہ بە من و زۆر بە کەسىکى دیکە، چونکە خۆ پادشا ناچار

نىيە خەلات بداتە خەلکى. ئەگەر ببەخشىت، ئەوا لە بەخشندەبى

خۆيەتى.

مرۆفیش بەهەمان شىوہە. خوداى تاك و تەنها بى هېچ ناچارى و

پىويستىيەك مرۆفى لە نەبوونەو هەينايەبوون. واتە خودا مرۆفى وەك

بەرد، درەخت ياخود مشكى كۆلگە بەدينەهەينا، بەلكو وەك مرۆف

هەينايەبوون.

چاوی بۆ بینین، گویچکە ی بۆ بیستن، زمانی بۆ ئاڤاوتن و لووتی
بۆ بۆنکردن پێبەخشی.

پووناکی، دەنگ، بۆن و تامی بەدیھینا... دەستی بۆ گرتن و قاچی
بۆ پۆیشتن پێداین.

خۆ دەکرا زیندەوهرێکی خۆل خۆر بووینایە، بەلام ئەو زاتە خۆلی
دەرخواردی درەخت دا و لەسەر پەلەکانی میوهی بۆ ئێمە
شۆپکردەوه.

دەکرا زیندەوهرێکی گیاخۆر بووینایە، بەلام ئەو گیای درەخواری
ناژەلان دا و شیرێ ئەوانیشی پێشکەشی ئێمە کرد.

خۆ دەکرا بێ ئەوهی بزانی ههنگوین چیه بژین، بەلام ئەو
میروویهکی چکۆلەیی بەناوی "ههنگ" وه بەدیھینا و ههنگوینی
پێشکەش کردین که شیرینترین و بهسوودترین خۆراکه.

ئەگەر تەنیا یەك میوه —بۆ نموونه سیۆ— بەدیھینایە، ئەو کات
بە مێشکی کاماندا دەهات بڵێن: "باشه سیۆ خۆشه، بەلام چ دەبوو
ئەگەر لە هاویندا میوهیەکی ئاوداری شیرینی گەرە هه‌بوایه به‌و
گه‌رمایه ئۆشمان بکرایه؟"

ئەى پىم نالئيت خودا چ پئويستىيەكى بە بەديهئانى تام و بۆن و
رەنگ و شىۋەى جياواز ھەيە؟

پەرەردىگار، چواردەورمانى بە تام و بۆنى جياواز، سەوزە و
مىۋەى فرەچەشن، گول و گولزار و درەختى ھەمەجۆر
پازاندوۋەتەو... لە ھەموو ئەمانە گرنگتر مېشكى خستە ناو كاسەى
سەرمان و ژىرىي پېبەخشىن، كە بەھۆيەوۋە بوونى خۆمان و بوونى
زاتى خۆيى پېناساندووين.

ئايا گەر مەرفۇلە ناو ئەم ھەموو ناز و نىعمەتەدا ھاوشىۋەى
سكالاكەرانى ناو چىرۆكەكە تەماشائى مال و سامان و ئۆتۆمبىل و
پارەى كەسانى دىكە بىكات و گازندە بىكات بلىت: "بۆچى نەيدايە
ئىمەش؟"، نەنگى نىيە؟

خودای گه وره ده فەرمووئیت: (خودای گه وره ئیوهی له سکی دایکتان ده رکردووه له حالیکدا که هیچتان نه ده زانی. هه روه ها هینی بیستن و بینین و دلی بۆ دروست کردوون به لکو شوکرانه بژییری خودا بکه ن) النحل: ۷۸.

ئوهی ده که ویتته سه ر ئیمه ی مرۆف سوپاسگوزارییه له به رامبه ر ئه وه هه موو به خشنده ییه ی خودا که بی ئه وه ی هیچ ناچار بی ت ده یاننوئینیت، نه ک سکا لاکردن له وانه ی پپی نه به خشیوین، ئه وه تا ده فەرموئیت: (خودا پاداشی شایانی ئه وانه ده داته وه که شوکری ده که ن له سه ر نیعمه تی ئیسلام و له سه ری ده مینن و خوگر ده بن) آل عمران: ۱۴۴.

هه روه ها ئه م دنیا یه دنیا ی تاقیکردنه وه یه، خودا که سانیک به ده وله مه ندی و که سانیک ی دیکه به هه ژاری تاقیده کاته وه.

خودای گه وره ده فەرمووئیت: (زۆر چاک بزائن مال و دارایی و نه ولاد و نه وه تان هۆی ئاژاوه و نه گبه تین بۆتان و، خودای گه وره ده یه ویت تاقیتان بکاته وه. به راستی پاداشی گه وره و گران لای خودای گه وره یه.) الأنفال: ۲۸

دوچار تاقیکردنه وه کۆتایی دیت، دهوله مهنده دهوله مندیتیه که ی
وهه ژاره ژارییه که ی له دوا ی خوی جیده هیلت و ده پوات.
دهره نجام نه و که سه ی له ژیا نی دوا پوژدا به چوونه به هه شت
پاداشت ده دریتته وه، نه وه ئیدی براوه یه.

بۆچی کهسانیك جوانن و کهسانیك ناشیرین؟

ئه م بابته ش هاوشیوه ی بابته ی دهوله مهنده ی وهه ژارییه؛
سو پاسگوزاری به رامبه ر نه وه ی هه مانه و ئارامگری له سه ر نه وه ی
نیمانه. واته وهك دهوله مهنده ی وهه ژاری، جوانی و ناشیرینیش
پرسیاریکی تاقیکردنه وه که یه.

جگه له وه، خو ئیمه ی بهنده مافمان نییه داوا ی بالایه کی به رزتر،
قژیکی خاوتر، چاویکی په نگاوپه نگتر و پوو خساریکی جوانتر بکه ین..
به لام زور هوکاری دیکه هیه پالنه رمانه بو شوکرانه بژی ی له سه ر
نه وه ی وهك مروف به دیه ئنراوین.

جوانی و ناشیرینی راسته‌قینه

بابه‌تی (جوانی و ناشیرینی) مان به‌وردی له پەرتووکی "بۆچی ناتوانم خودا ببینم" دا باس کرد، بۆیه پێشنیاز دەکەم دووبارە ئەو پەرتووکه بخوێنیتەوه، بە‌لام پێم وایه وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی ته‌نیا که‌می‌ک له‌و باب‌ه‌ته به‌سه بۆ تی‌گه‌یشتنت:

جلوبه‌رگیکی جوان ده‌کرێت ئێمه جوان نیشانبدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئە‌وه‌ی به‌پاستی جوان بین. چونکه کاتی‌ک جله‌که‌مان دا‌که‌ند، ئیدی جوانییه‌که‌ش داده‌مال‌رێت له‌به‌رمان و له‌ دۆ‌لابه‌که‌دا به‌ هه‌لواسراوی ده‌می‌نێت‌ه‌وه، بۆیه ئە‌و جوانییه‌ی پۆ‌شاک پێمان ده‌دات، جوانییه‌کی کاتییه و هی ئێمه نییه. له‌گه‌ڵ لا‌بردنی پۆ‌شاکه‌که‌دا جوانییه‌که‌ش نامی‌نێت.

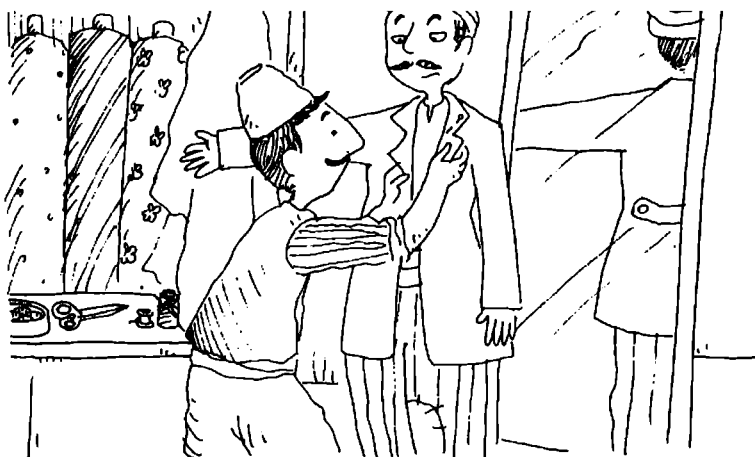
به‌هه‌مان شی‌وه؛ جلی‌کی ناشیرین ده‌کرێت ناشیرین نیشانمان بدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئە‌وه‌ی ئێمه به‌پاستی ناشیرین بین. هه‌ر که جله‌که‌مان گۆ‌ری، ئیدی هیچ ئاسه‌واری‌کی ئە‌و ناشیرینییه نامی‌نێت.

جەستە بۆ مرۆڭ وەك پۆشاك وايە. خۆ گومانىش لەو ەدا نىيە كە
ئەم پۆشاكە -جەستە- يە چ جوان بىت چ ناشىرىن، پۆڭك دادىت
كۆن دەبىت و پاشان لە ژىر گلدا دەپزىت..

ئەو ەى مرۆڭ دەكات بە مرۆڭ: (ژىرى و، پۆج و، وىژدان و، دل و،
ئەندىشە و، ەيوا و، بىروباوەپ و، ەستى ترس و شادومانى و ئەو
تايبەتمەندىيانە يە كە لە ژىر ئەو جەستە يە دان).

ەروەها ئىمەى مرۆڭ چ جوان چ ناشىرىنمان، پۆڭك دىت مالتاوايى
لەم دنيايە دەكەين. ئەو ەى لەگەلماندا دەمىننيتەو، چاكە و
خراپە كانمانە، دادگەرى و ستەمكارى، سەخاوەت و پەزىلى، ئيمان
يان بىباوەپى، دواجار پاداشت ياخود سزايە !

بە دەستەواژە يە كى دىكە، جوانى و ناشىرىنيە پاستەقینەكان..
واتە ئەوكاتە ديارىدەدات كى بە پاستى جوانە و كى ناشىرىن.

ئایا که مئه ندام، سته می لیکراوه؟

سه رده مانیک به رگدروویه که هه بوو. به رگدروویه کی تا بلیت
ده ستره نگین بوو! به هژی ناوازهیی ئه و جلکانه ی دهیدروون،
ناوبانگی به هه موو لایه کدا بلوو بوو بووه وه.

ئه م به رگدرووه، که سیکی هه ژاری به کری گرتبوو تا کو ئه و
پوشاکانه ی له به ردا تا قییکاته وه که دهیدروون.

جلوبه رگی یه که له یه که قه شه نگتری له سه ر پیاوه ی هه ژار
تا قیده کرده وه و ورد ده بووه وه له شیوازی وه ستان و
پیکوپیکیه که ی. به پیتی شاره زایی و ویستی خوی ده یبری،
که موزیادی ده کرد و دهیدووری.

پوڭيكيان كابراي هه ژار-ئيدى نازانم داخو پوڭانى نه بوونى و نه دارى بيرچووبووه ياخو چى - به بهرگدرووه زاناكهى وت: "نه رى تو بوجى نه م جلەى بهر من ده برپيت و قارسى ده كهيت! ته واو پڭ بوو به بهرم. نه دى نابىنيت چەند جوانه له بهرمدا و ليم هاتوو؟".

بهرگدرووه كهش وه لامي كابراي به م شيوه يه دايه وه:

"تو به چ مافڭك وا به من ده لئيت! خو نه و جلەى له بهر تدايه هى تو نيه، به لكو من بو م به ستيكى تاييه تى خو م كرووم ته بهرت. برين و قارس كردنه كهشى له بهر چەند حيكه مه تيكه كه تو نايزانيت. بويه كورت يان دريژى ده كه مه وه، چون ئاره زووم لئيت وا ده يدرووم.. نهى پيم نالئيت تو چيت به سه رهاتوو. ئايا پوڭانى نه دارى خو ت بيرچوو ته وه؟ له برى نه وهى شوكرانه بژير بيت، په خنه له من ده گريت؟!".

چيروكه كه مان لي ره دا ته واو بوو..

ئيسا تو بيرڭك له جه ستهى خو ت بكه ره وه!

كاتڭك چاوت به دنيا هه له پنا، به بهرگيكي تاييه ت به مرفه وه هاتيه دنيا وه. زور باش ده زانيت، هيچ پاره يه كت نه دابوو له بهر مبه ر

وەرگرتنى ئەو جەلەدا. ھېچ بەرامبەر ئىكت نەدابوو لە پىئناو ئەو ەى لەبرى
مەپىك - كە ئىستا لە تۆرەى سەرپرېندايە لە كوشتارگە - بېيتە
مروڧىك و ئىستا ئەم پەرتووكە بخوئىنيتەو.

ئەو خوداوەندەى تۆى لە نەبوونەو ەىئاو ەتە بوون، لەبرى بەرد
و دار كىر دووشىتى بە مروڧ. ەروەك چۆن نەىكردوويت بە شىلم يان
دار ەرمى.. ياخود كۆتر، يا كەروىشك، يا سىسرك.. چونكە
سەردەمانىك نە تۆ ەبوويت نە ئەوان!

بۆ خودا ھېچ جىاوازيەكى نەبوو كە تۆ وەك مروڧ يان ەريەك لەو
گياندارانەى دىكەى ناومانھىئان بەدىيھىئىت. تەنيا ئەو ەندە نەبىت
خودا وىستى لەسەر بوو تۆ وەك مروڧ بىيتەبوون. ەر بەو جۆرەش
لەسەر جوانترىن شىو ەدىيھىئىت.

كاتىك لەداىكبوويت لەبرى پىستەى بەرخۆلەيەك، بە پىستى
مروڧبوونەو ە لەداىكبوويت. ئايا ئەگەر بۆت بلووايە، ئەو پۆشاكەت
دادەكەند؟

بۆ نمونە لەبرى ئەو ەى مروڧىكى شەل بىت، ەزەت دەكرد
پشیلەيەكى چوار پى بوويتايە و ەمىشە لەسەر چوار پى ساغ و
سەلىم راو ەستايئايە؟

ئەى ئەگەر چاوت نابىنا بووايه ؟

دەستەكانت گۆج بوونايه ؟

گویت كەر بووايه ؟

مروفايه تىى خۆت دەگوپپيه وه ؟

خودا يارمه تىى برا و خوشكانى خاوهن پىداويستىى تاييه تمان
بدات، ئىمهى لەشساغ ناتوانىن تەواو تىبگەين لە ئەستەمى و
زەحمەتى ژيانى پۆزانەى ئەوان، بەلام هەلومەرج هەرچۆنىك بىت،
مروڤ دەست لە مروڤ بوونى خۆى هەلناگرىت. ئەى تخوا وانييه ؟

تكايه بە هەلە لىم تىمەگە، من لىرەدا هەولنادەم مردنت نىشان دەم
و پازىت بکەم بە سورىژە، ياخود خراپترىنت نىشان بدەم و پازىت
بکەم بە خراپ، بەلکو هەول دەم ئەوەت تىبگەيه نم كە ئەوانەى
پىمان دراون چەندە بەنرخ و بەبەهان. خۆ ئەگەر قايل نەبين بە وهى
هەمانە، توانا و بازووى يارىزانە بەناوبانگەكانى گۆرەپان و
مەيدانىشمان پىبدرىت، ديسان هەر پىى دلخۆش نابىن.

خۆ لەپاستىدا ئەگەر ئىمه بۆ هەتا هەتايە لەم دنيايەدا بژياينايه،
ئەوكات كە مەندامى دەبووه كارەساتىكى مەزن لەسەر شانمان.

بەلام ئاشكرايە ژيانى ئەم دىنبايە ژيانىكى جاويدانى نىيە، بەلكو
 ژيانى جاويدانى لەو دىنيا چاۋەپوانمانە. پۇڭلىك دىت ھەموومان
 مائىتاۋايى لە جىھان دەكەين. خۆشەيستانمان جەستەي ساردوسپر و
 بېگيانمان ھاۋشيوەي تۆۋى درەخت لە گىلدا دەنىژن.

كاتىك پۇڭى زىندوۋكردنەۋەي مزگىنىدراۋ داھات، ۋەك ئەۋەي
 خوداي تاقانە بەلئىنداۋە، بەھارى ھەمىشەيى تەمەن دىت و زىندوۋ
 دەبىنەۋە و دەگەپىنەۋە زىدى ئەسلى خۇمان.

ئەۋكەسانەي بۇ ماۋەيەكى كاتى لىرە نابىنان، لەۋى بۇ
 ھەتاھەتايە دەبىنن. ئەۋكەسانەي لىرە بۇ ماۋەيەك قاچيان تەۋاۋ
 نىيە، لەۋى بۇ ھەمىشە لە پىياسە و گەپاندان.

پىقەمبەر ﷺ دەفەر موئىت:
 "ئەۋانەي لە دىنيادا لەش ساغ بوون،
 كاتىك لە پۇڭى قىيامەتدا دەبىنن
 چەندە پاداشت بەكەسانى بەلادار
 دەدرىت، ئاۋات دەخۋازن كە

ئەمانىش لە دنيادا پيستان لى بکرايه ته وه! " ١

ههروهها پيغه مبهەر ﷺ له فەرموودهيه کى قودسي دا ده فەرمويت:

"خوداي گه وه ده فەرمويت: کاتىک دوو چاو به و شیرين و نازداريه،

له بهندهى خۆم سهنده وه و گيرۆدهى داوى کويريم کرد و ئه ويش

مهردانه له ژير بارى تاقىکردنه وهى مندا نارامى گرت و ددانى به خويدا

گرت و، به بهشى من پازى بوو، ئه وه منيش ههقى بۆ ده که مه وه و

له باتى ئه و دوو چاو، له قيامه تدا به هه شتى ده ده مى". ٢

١- سنن الترمذی: ٢٣٨٤

٢- صحيح البخاري: ٥٣٣٦

مادهم خودا بوځوی ده زانیټ من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیتر ئه وکات تاوانی من چیه؟

ئایا قهت بیرت کردووه ته وه له جیاوازی نیوان زانین و کردن؟
ئه گهر نه ختیڤک بیر بکهینه وه ده بینین: له ناو خودی پرسپاری
"مادهم خودا بوځوی ده زانیټ من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیدی
ئه وکات تاوانی من چیه؟" دا وه لامه که ههیه.

به گویره ی پرسپاره که، بکه ر منم، زاناش به کرده وه که ی من
خودایه! ئایا ئه گهر له م نیوه نده دا کرده یه کی خراپ هه بیټ هی
کییه؟

بیگومان کی ئه نجامی بدات، هی ئه وه!

قەدەر بریتییه له زانستی خودای تاقانه به پابردوو و داهاتوو،
خولقاندنی پروداوهکانی دنیا به گۆیره ی زانستهکە ی. بهوپییه خودا
زانایه بهوه ی من و تو و هه موو مرقه کانی دیکه سبه ی چ ده کهین.
له بهرئه وهش ده زانیت له دهفته ری قه ده زماندا کرده وهکانی پابردوو و
داهاتوومان تو مارکراون.

باشه هۆکاری ئه نجامدانی هه له کائمان ئه وهیه له قه ده زماندا
نووسراوه ؟ یاخود به هۆی ئه وه ی خودا به زانستی بیسنووری خۆی
ده زانیت به نده که ی چ هه له یه ک ده کات بۆیه له چاره ی نووسیوه ؟
بیگومان بژاردە ی دووهم پاسته !

کردگار له بهرئه وه ی به زانستی بی سنووری خۆی ده زانیت ئیمه چ
کاریک ده کهین، بۆیه نووسیویه تی.

که واته کاتیک هه له یان تاوانیک ده کهین مافمان نییه بڵێین: "چ
بکه م، خودا وا له قه ده رمی نووسیوه. تاوانی من چییه ؟" یان
"ماده م له قه ده رمدا وا نووسراوه، ئیتر هیچم له ده ست دیت؟".

•••

هاوشیوه ی په رتووکه کانی دیکه ی ئه م زنجیره یه، کاتیک بابە تیکت
بۆ شیده که مه وه، هه ولّ ده دم به نمونه ی پێویست تیتبگه یه نم.

نمونه وهك دوربينىك وايه و پيگاي دورى تيگه يشتن نزيك ده كاته وه .

ئىستا چىرۆكىكى پەيوەندىدار بە بابەتەكەت بۆ باس دەكەم، بەو شىۋە يە ساناتر لە مەبەستەكەم تىدەگەيت:

كاىراى سەر گردهكه

دوو برادەر لە سەر لووتكەى تەپۆلكە يەك دانىشتىبون، بە دەم وتۆيژە وه تە ماشاى ديمەنى چوار دەورىان دەكرد. لە دامىنى بەرزايەكە دا هيليكى ئاسنين هەبوو، هەموو چەند كاتزمير جاريك شەمەندە فەريكى پيدا تىدەپەرى.

دواى ماوه يەك دەنگى زەنگى شەمەندە فەريك هات. نا نا، دوو شەمەندە فەر!

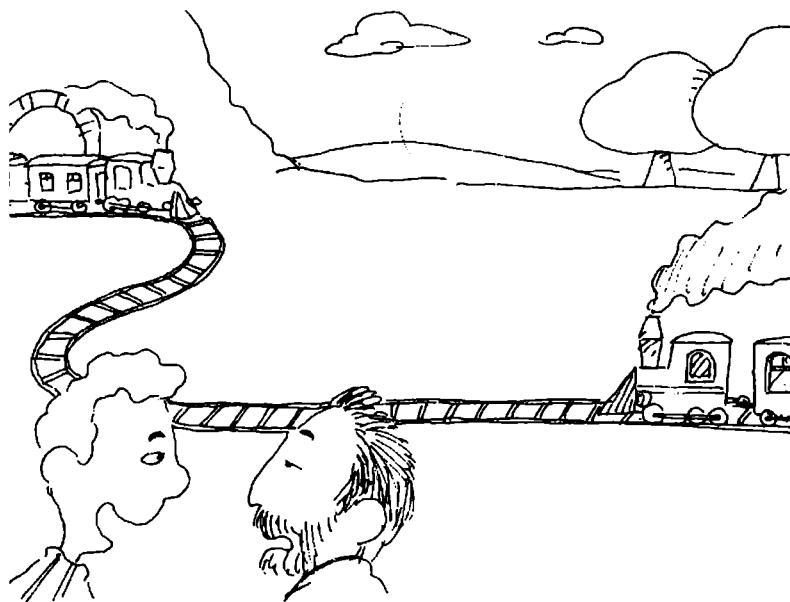
— شەمەندە فەريك وا ديت.

— تۆ بلىنى لە كام لاوه بيت؟

— بىروانە لە ولايه وه!

— بەلام خۆ لە ولاشه وه وا ديت!

— نا كاكى خۆم، چۆن شتى وا دەبيت؟

- ده سه پرکه !

- ئه ئى ھاوار، خۆ ئه وەتا له هەردوو لاوه شەمەندەفەر دیت. ئه ئى

ئىستا چ پوودەدات؟

- له سه دا نه وەد پێکدا ده کێشن.

- ئه ئى ده بێدەنگ به، دەم به ھاوار مەبە و قسەى خراپ مەکە !

- براله، تۆ بلێى من هەز بکەم پێکدا بکێشن؟ بەلام هەركەسێک

لێرەو تەماشای بکات و بیانبینیت، دەبینیت و دەزانیت ئه و دوو

شەمەندەفەر تۆزێکی دیکە ده کێشن به یەکدا !

- دیسان تۆ وا مەلێ! له وانهیه هیچ پووداوێک پوونەدات.

- پشت به خودا پرووندات! به لام ته ماشا، زۆر لێك نزیكبوونه وه و
نییه تی وهستانیان نییه. من ده لێم ده کێشن به یه کدا! ... ئه وه تا
پێکیانداکێشا!

- باش بوو واتکرد؟

- من چیم کردووه؟

- له وکاته وه ده لێیت ده کێشن به یه کدا، ده کێشن به یه کدا! تا کو
ئه وانیش پێکیاندا!!

- ئای خودایه، ئه وه تو ژیریت له ده ستداوه! یانی له به ره ئه وه ی
من زانیم و هه والّمداء، دوو شه مه نده فەرکه پێکیاندا!؟!

- بێگومان، ئه گه ر تو نه تزانایه و نه توتایه، ئه وا ده عمیان
نه ده کرد.

- من له ژیاندا شتی وا سه یرم نه بیستووه! شه مه نده فەرکه کان
پێکیاندا و به ر له پرووداوه که من زانیم. له به ره ئه وه ی زانیم، هه والّمداء.
به لام خو له به ر زانین و هه والّدانی من، شه مه نده فەرکه کان ده عمیان
نه کرد. ته نیا له به ره ئه وه ی پیشتر په وتی دژیه یه کیان و ئه وه م ده بیینی
که پاش که میکی دیکه پێکدا ده کێشن، پرووداوه که م زانی و هه والّمداء.

ئەگەرنا قەت دەبىت بەھۇى ئەوھى من وتوومە دەكىشن بەيەكدا، دوو

شەمەندەفەرى زەبەلاح پووبەپوو بكىشن بەيەكدا؟

- پاست دەكەيت.

- واىە، بەلام وابزانم تو نہختىك درەنگ لەمە تيگەيشتيت..

ئىستا وەرە ئەم چىرۆكە بەينە و بەرجەستەى بکە و پرسىارەکەى

خۆمان ھەلبەسەنگیتە. پرسىارەکە چى بوو؟

"مادەم خودا بوخۆى دەزانىت من لە داھاتوودا چى دەکەم، ئەى

ئەوکات تاوانى من چىيە؟"

با بلىين من ھەلەيەکم کرد، بو نمونە درۆيەکم کرد.

ئەوکات دەکرىت بلىيت: "لە قەدەرمدا درۆکردن نووسرابوو بۆيە

درۆم کرد. واتە بىتاوانم؟"

ئەگەر بتوانم شتىكى وا بلىم، ئەوا دەبىت ماف بدەمە کابراى سەر

گرەدەکەش کە دەيوت: "لەبەرئەوھى تو زانىت و ھەوالى

پىکداکىشانى دان، بۆيە دوو شەمەندەفەرەکە پىکیانداکىشا. تو

ئەوانت پىکداکىشا."

بەلى لە قەدەرى مندا درۆکردن نووسرابوو، بەلام درۆکردنى من

بەھۇى نووسراوەکەى ناو قەدەرەوھە نەبوو، بەلکو لەبەرئەوھى خودا

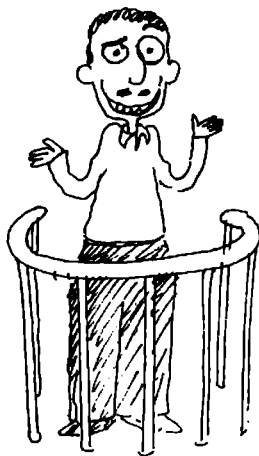
به زانستی بى سنوورى فراوانى خوى دهيزانى من درو دهگه م بويه له
قهدهرمدا نووسىي..

ئەى باشە، تاوانى من چييه؟

تاوانى من دروکردنه! بويه ناتوانم تاوانهگه م بخرمه سه
قهدهرهگه م.

ئەمه پيك وهك كه سىك وايه كه دزيى كردييت و له دادگا بهم
شيويه بهرگري له خوى بكات:

"چ بكمه جه نايى دادوهر! له قهدهرمدا دزيكردن نووسراوه.
ئەگەر له قهدهرم نه نووسرايه، دزيم نه دهكرد. من قوربانى دهستى
قهدهرم."

ئايا قەدەر زۆرمان لېناكات؟

پۇڭزىكىيان لە ماركىتتەكەى لای مالى خۆمان ميوەم دەكپى، لەو كاتەدا پرسىيارىك دەربارەى قەدەر لام دروستبوو. ئىتر نازانم چۆن مەوۇ لەكاتى ھەرمى كپىندا پرسىيار دەربارەى قەدەر لە مېشكىدا دروست دەبىت؟ پرسىيارەكە بەم جۆرە لام گەلالە بوو:

عەلاگەيەكم ھىنا و لەسەر مېزى ميوەكان دەستمكرد بە ھەلبۇاردنى ھەرمى.

دانەدانە لە ھەرمىكان وردەبوومەو، ئەگەر فليقاوييەكى بچوكم پېوھ ببىنيايە دامدەنايەوھ و نەمدەخستە ناو عەلاگەكەوھ. سى دانە ھەرمى ناوازەم بەرچاوگەوت.

به لām ته نیا دوو دانهم مابوو به شی پیووستی خۆم پرپکه مه وه. رێك له وکاتهی دهستم بۆ سییه دانە درێژکرد، پرسیاره که هات به مێشکدا. دهنگێک له ناخمه وه وتی: "له قه ده رتدا کړینی کام هه رمیانه هه یه، هه ر ئه وانه هه لده بژێریت. ئه گه ر له قه ده رتدا هه رمییه کی گه نیو هه بیته، بێ هه لبژاردنی ئه و هه رمییه لێره ناچیته ده ره وه! که وایه چ مانایه کی هه یه من دانە دانە ته ماشای هه رمیکان ده که م و هه لیانده بژێرم. چاوت داخه و هه رچییه ک هات به ده ستدا بیهاوه ناو عه لاگه که ته وه!"

ئیدی سه رم لیتیکچوو، ته ماشای هه رمیکانی دهستم ده کرد: یانی من به هه وانته له وکاته وه هه رمی هه لده بژێرم؟

چه ند خوله کێک له به رده م میزی میوه کاندایه ستام. دواتر به خۆم وت:

له سه ر ئه م میزه هه م هه رمی باش هه یه هه م گه نیو.. ده کړیت من هه رمی ساغ یان هه رمی گه نیو بخرمه نیو عه لاگه که مه وه.. هه لبژاردنی هه رمیکان ئه رکی سه ر شانی منه.

مرووف به جوړیک ئافه رینراوه که توانای هه لبژاردن و لیکجودا کردنه وهی هه رمیکانی هه یه.

میشکم پیدراوه بۆ بیرکردنه وه و چاو بۆ بینین، بۆیه بیگومان
 ههرمیکان هه لده بژێرم و به و جۆره ده یکرم. واته باش و خراپی
 لێکجیاده که مه وه.

هیچ که سێک له خۆرا نه هاتوه زۆرم لێبکات ههرمیی گهنیو بکرم.
 بۆیه کاتێک ههرمیی گهنیوم هه لێژارد مافی ئه وه م نییه بلییم: "له
 قه ده رمدا کرپینی ههرمیی گهنیو هه بوو. قه ده ر منی ناچار به کرپینی
 ههرمیی گهنیو کرد."

ئه گه ر وابلییم ئه وکات ماله وه پێم ده لێن: "ئه ی چاوت نه یده بیینی
 وا ئه م خراپانه ت کرپوه؟ خودا چاو و ئه قلی پیداویت. توانای
 جودا کردنه وه ی باش و خراپ، ساغ و گهنیوی پیداویت. که چی تۆ

عه لاگه يه ك هه رمیی گه نیوت پرکردوو و له گه ل خۆت هیئاوته وه . ئه ی
هاوار! ئه مه چ کرپینکی خراپه !".

كه واته ؛ له كاتێكدا مێزه كهی بهردهم پر بوو له میوه ی تازه و
ساغ و من چووم گه نیوه كانم هه لبارد، ئیدی من بهرپرسیارم و ناتوانم
قه ده ر تۆمه تبار بكه م.

باش و خراپی هه موو شتێك هه ر قه ده ره

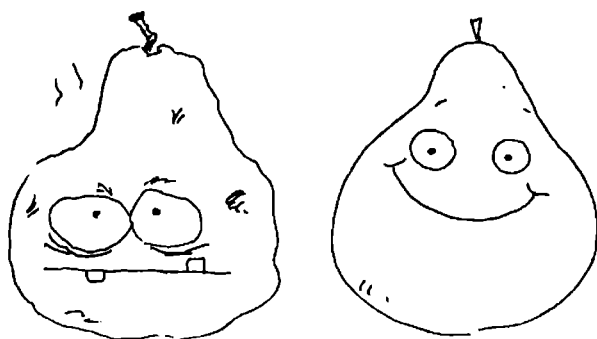
ئه سڵی باب ته كه ئه مه یه ؛ ئه گه رچی هه رمیكان دانه دانه هه لبارێت
یاخود هه روا بێ سه یرکردن عه لاگه كه ت پرپكه یت، دیسان هه یچ
هه رمییه ك نییه تۆ بیکریت و له قه ده ردا نه بێت، چونكه خودا به
زانستی بێ سنوور و فراوانی خۆی ده زانی ت من هه رمیی ساغ ده كړم
یاخود گه نیو. ئه مه ش له قه ده ره كه مدا نووسراوه .

زانینی خودا و نووسینی ئه و قه ده ره بۆم، به هه یچ جوړێك من ناچار
یان سنووردار ناكات. واته به ویستی خۆمه، به ویت هه رمیی باش
ده كړم، به ویت هه رمیی خراپ. ته نیا دوا ی ئه وه ی هه لمبارد و كړیم،
ده توانم بلێم: "ئای، كه وایه كړینی ئه م هه رمیانه له قه ده رمدا
نووسراوه".

به‌لّی وایه ...

هه‌موو که‌سیکی خاوه‌ن ژیری کاتیک ده‌چیته بازار و سیو، یا
هه‌رمی، یان تری جوان و گه‌ییو ده‌کپیت، زور باش له‌وه تیده‌گات
قه‌ده‌ر ناچاری نه‌کردوه به‌هه‌لبژاردنی ئه‌وانه‌ی کپیونی؛ چونکه
ژیری و دل و ویژدانمان پیمان ده‌لّیت چ باشه و چ خراب، کامه ساغه
و کامه گه‌نیو.

قورئان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ رینموونیمان ده‌که‌ن. گه‌ر
بمانه‌وێت گوی له‌وان ده‌گرین، گه‌ر نه‌مانه‌وێت فه‌رامۆشیان ده‌که‌ین،
واته‌ بژارده‌که‌ له‌ده‌ستی ئیمه‌ی مروفدایه‌ و هه‌ر خوشمان لی‌ی
به‌رپرسیارین...

ئايا باشتىر نەبوو خۇدا ھېچ خراپەيەكى بەدىنەھىنايە؟

(ئىمە بە خراپە و بە چاكة تاقىتان دەكەينەوہ بۇ دەرکەوتنى ھەلوئىستان لە
خۆشى و لە ناخۆشىدا و سەرەنجامىش دەگەرپىرنەوہ بۇ لای خۇمان و
ھەرکەس پاداشى شايانى خۆى وەردەگرېت) الأنبياء: ۳۵.

– "گومانمان نىيە كە خوداى تاك و تەنھا ھەرچى شتى باش و
جوان و بەكەلگە بەدىدەھىنئىت. بەپېيەى لەم گەردوونەدا
بەدىھىنەرىكى دىكە نىيە، كەواتە دەبىت شتە ناشىرىن و خراپ و
بىفەرەكانىش ھەر زاتى ئەو بەدىانبھىنئىت! باشە كەواتە ھۆكارەكەى
چىيە؟ ئەگەر ئەو بەدىنەھىنايە، مەشەش شوپىنى نەدەكەوت و
تەوشى ھەلە نەدەبوو. ئەى وانىيە؟"

– با وەلامى پرسىارەكەت بە پرسىارىك بەدەمەوہ:

چەند باش دەبوو ئەگەر لە تاقیکردنەوهدا مامۆستا تەنیا وەلامی
پاست بدات تاكو تۆ هەلبژێریت و نمرەى تەواو بە دەستبەینیت.
ئەدى وا نییه؟

ئەوكات تەمبەل و زیرەك هەموو وەك یەك هەمان نمرەیان
وەردەگرت! بەلێ هەمووتان نمرەى تەواوتان وەردەگرت، بەلام
ئەوكاتە ئیدی ئەمە ناوی تاقیکردنەوه نەدەبوو.

لەم بارەدا وەك چۆن شەونخونی و سەعیی زۆر هیچ ئەنجامیكى
جیاوازی نەدەبوو، هەرواش تەمبەلێكردن و پالدانەوه و نهخویندن
ئەنجامیكى خراپى نەدەبوو. لێرەدا قوتابیانی سەعیكەر مافخوراو و،
تەمبەلەكان بە هەمان ئاست سوودمەند دەبوون!

ژیانی دنیا بۆ مڕۆڤ وەك تاقیکردنەوه یەك وایە. لێرە پاست و
چەوت، باش و خراپ، بەسوود و زیانبەخش، حەلال و حەرام...
هەموو پێكەوێن.

(ئێمە بە خراپە و بە چاكە تاقیتان دەكەینەوه).

تاكو كۆتایی تاقیکردنەوهكە دەستوەرنادریتە پێگەى هیچ
كەسیكەوه، بەلام ئەم تاقیکردنەوهیە لایەنێكى زۆر جیاوازی لەوانەى
قوتابخانە هەیە:

لَیْره وه لَامی پاست و وه لَامی چهوت دیاریکراون و پوون و
ناشکران.

خودای گه وره ده فهرمووئیت: (به راستی ئەم فەرمانی سەرپرینی
ئیسماعیله که خودا دابووێ به ئیبراهیم، تاقیکردنه وه یه کی مه زن بوو
بۆ ده رکه وتنی فەرمان به رداری کردنی له فەرمانه کانی خودا)
الصفات: ۱۰۶.

واته سوود به خش و زیانبه خش، باش و خراپ، هه لال و هه رام،
حه ق و ناحه ق، کۆمه له شتانیکن که هه ر مرۆفیک - به ئەندازه ی
ئاسانی جو دا کردنه وه ی میوه ی ساغ و گه نیو له یه کتر - ده توانییت
لێکیان جیا بکاته وه .

بۆ نمونه هه موو که سیك ده زانییت خواردنه وه ی مه ی هه م شتیکی
خراپ و هه م بۆ ته ندروستی مرۆف زیانبه خشه ، به لام سه ره پای
پوونی ئه مه ، که سانیك مه ی ده خۆنه وه و که سانیکی دیکه
نه خواردنه وه ی هه لده بژێرن .

هه موو مړوځيک ده زانښت به رتيل وهرگرتن يان به رتيل دان
سته مکاری و حرامه، که چی هه نديک که س ده يدن و، هه نديکيش
بی نه وهی شهرم بکن وهریده گرن. که سيکيش نييه بلښت: "من
نه مده زانی به رتيل قه ده غه يه".

تا ئیستا چ دزيک وتوويه تی: "من نه مده زانی دزی کاریکی خراپه،
نه گينا چون ده مکرد؟"

چ دروژنيک ده توانښت بو دروکانی، چ غه ييه تکه ريت بو
غه ييه تهکانی، چ حه رامخوړيک بو حه رامخوړييهکانی ده توانښت پاساو
به ښتته وه و بلښت: کاریکی باشه؟

به لکو هه موويان وپړای نه وهی ده زانن خراپ، زیان به خش، گونا،
حرام و قه ده غه يه؛ که چی هر ده يکن.

به لئ، دنیا جيگای تاقیکردنه وه يه کی وایه. زوړينه ی خه لک له گه ل
نه وهی وه لامه پاست و چه وته کان ده زانن، که چی نمره ی نزم ده هینن
و ده رناچن.

جیاوازيه کی باشی دیکه ی نه م تاقیکردنه وه يه نه وه يه: وه لامي
چه وت وه لامي پاست نابات، به لکو به پيچه وانه وه، زورجار وه لامي
پاستی وا هه يه چهنده وه لامیکی چه وت ده سپښته وه. نه وه تا له به رامبه ر

چاکه یه کی گچکه دا، خودای گه وره پاداشتی گه وره ی بهنده کانی ده داته وه.

به پیی تاقیکردنه وه که، نه وانه ی ته نیا واز له خراپه کاری ده هیئن؛ به رامبه ر وازه یئانیان پاداشت ده دریئه وه. نه وانه شی ته و او په شیمان ده بنه وه و جاریکی دیکه ناگه پینه وه سه ر خراپه کاری؛ هه له کانیان ده سپدرینه وه، به لام سه ره پای نه مانه هیشتا کومه لیک ده رناچن! نه وانه شی ده رده چن؛ به راستی سه رکه وتنه که یان سه رکه وتنیکی ئیجگار مه زنه.

له به رامبه ر نه و چاکانه ی کردوویانه، چاکه ی زور گه وره تر وه رده گر نه وه.

خودای گه وره ده فره موویت: (هه رکه سیش چاکه یه ک بکات پاداشتی چاکه که ی بو زیاد ده که ین. خودا گونا ه به خش و پاداشت ده ره وه یه) الشوری: ۲۳.

به ديهيئنانى (خراب) خراب نيبه، هه لېژاردنى (خراب) خرابه

له ژيانى دنيا دا وهك چۆن ده توانين شتى باش و جوان داوا بكهين،
به هه مان شيوه دهشتوانين شتى ناشيرين و خراب داوا بكهين. هه روهك
چۆن مافى نه وه مان هه يه بژارده مان به ئاراسته ي شتاني سوو دبه خش
به كار بهيئين، هه رواش مافمان هه يه شتى زيانبه خشى پي ته لېژيرين.
چۆن چاكه ي چاككارى و سوو دى سوو دبه خش ده بينين، ئاواش
خرابه ي خرابكارى و زياني زيانبه خش ده بينين.

بیگومان به دیهینه‌ری چاکه و خراپه و سوودبه‌خش و زیانبه‌خشیش هر خودای تاقانه‌یه؛ چونکه جگه له زاتی ئه و به دیهینه‌ری دیکه له گه‌ردووندا نییه، به لام خۆ به دیهینانی خراپه خراپ نییه، به لکو هه‌لبژاردنه‌که‌ی خراپه.

بۆ نمونه خودا توانای ئاخافتن له مروّفا به‌دیده‌هینیت. ئه‌گه‌ر به دیهینه‌ری تاقانه‌ده‌م، زمان، ددانه‌کان، ده‌نگه‌ژێیه‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا هه‌یه به‌دینه‌هینایه، ئه‌گه‌ر گه‌رده‌کانی هه‌وای به‌جۆرێک که گونجاوبیت بۆ گواستنه‌وه‌ی شه‌پۆله‌کانی ده‌نگ به‌دینه‌هینایه، ئه‌وه‌کات نه‌مانده‌توانی بدوین.

ئه‌گه‌رچی راسته‌ بدوین یاخود درۆ، به دیهینه‌ری ئاخاوتن هه‌ر خودایه. لی‌رده‌دا به‌پوونی بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که نه‌ک به دیهینانی توانای قسه‌کردن، به لکو هه‌لبژاردنی درووتن خراپه!

پاستگویی و درۆگویی هه‌ر خودا به‌دییه‌توان، به لام زاتی په‌روه‌ردگار خۆشی له درۆ نایه‌ت. به‌تایبه‌ت درۆیه‌ک که بوختانیش بیت یاخود خه‌لکی بکات به‌گژی‌ه‌که‌تردا، ئه‌وه ته‌واو نه‌فره‌ت لی‌کراوه! به لام له‌م دنیا‌یه‌دا مروّفه‌کان خۆیان قسه‌کانیان هه‌ل‌ده‌بژێرن و سه‌ربه‌ستن له‌وه‌ی چی ده‌لێن، خودای گه‌وره‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانایه

به هه موو شتێك، دهزانێت هه مرۆفێك چي ده لێت و ئه وهی له دهفته ری قه ده ره کهیدا بۆ نووسیوه .

به هه مان شیوه به دهیینه ری کرداری بینیش خودایه . بینینی گۆله به هارییه که به وه پری ناسکی و جوانییه وه خودا به دییده هیئت، هه ره که چۆن به دزییه وه بینینی نامه ی نهیئیی که سیکی دیکه ش - که کارێکی خراپه - هه ره خودا به دییده هیئت.

یه که میان باشه و ئه وهی دی خراپ، به لام لێره دا خراپه کارییه که به دهیئانی بینین نییه، به لکو ته ماشا کردنی نامه یه که که نه ده بوو ته ماشای بکهین.

نموونه یه کی دیکه:

خودا ئاگری به دیهیناوه. ئاگر، یه کیکه له و شتانه ی مرۆڤ له سهر
پووی زهوی زۆرتین سوودی لیده بینیت، به لام له هه مان کاتدا له پیزی
پیشه وهی ئه و شتانه شه وه دیت که زیانی گه لیک مه زنی
لیده که ویته وه.

پرسیار لێره دا ئه وه یه، ئایا به دیهینانی ئاگر باشه یان خراب؟
بیکومان باشه، خراب ئه وه نییه ئاگر به دیهاتووه، به لکو خراب
ئه وه یه به و ئاگره ی خودا به دیهیناوه، ده ست و پیی خۆت
بسوتینیت، دارستان و گژوگیا بسوتینیت، مۆلک و مالی خه لکی
بسوتینیت. به کورتی مه به ستمان: خراب به کارهینانی ئاگره.

واته ئیمه ی مرۆڤ ئه گه ر چاکه مان بووین، خودا چاکه مان بۆ
به دیده هینیت. ئه گه ریش خراپه مان بووین خودا خراپه مان بۆ
به دیده هینیت، به لام به دیهینانی (خراپه) خراب نییه، به لکو ویستنی
(خراپه) و هه لبژاردنی له کاتی کدا چاکه له ته نیشتییه وه ئاماده یه
خراپه ..

تيمه دهخوارزين و خودا بهديدههييت!

پوژيک له پوژان مندا ليک به باوکی وت:

— بابيه گيان، من له باوهش بکه و بمبه بو سهر لووتکه ی ئه و

گرده ی ئه و بهر!

باوکی له وه لامدا وتی:

— پو له گيان، هه وای ئه و ی ئیستا سارده، سهر مات ده بیته.

— نه خیر بابيه، من هه ر ده مه ویت بچمه سهر لووتکه که.

— ئاخو پو له گيان ئه و ی زور به رزه. ئه گه ر بکه ویته خواره وه

چی؟

منداله که له گه ل پيدا گريدا ئه مجار ده ستیکرد به نوزه نوز و

هاوارکردن وتی:

— نه خیررر، من ده — مه — ویت بچمه سهر لووتکه که و ته واو.

پیاوه که به دليکی نارهزا منداله ی کرده باوهش و بردييه سهر

لووتکه ی به رزاييه که.

له راستیدا ئه‌وی زۆر ساردبوو، وشکه‌بایه‌کی ته‌زینه‌ریش
هه‌ڵیکردبوو، نهنه‌مه‌ بارانیش ده‌باری.

منداله‌که‌ ده‌ستیکرد به‌ گله‌یی و گازنده‌:

- سه‌رمامه‌، زۆر سه‌رمامه‌. خۆزگه‌ منت نه‌هه‌ینایه‌ بۆ ئێره‌. بۆچی
منت هه‌ینا بۆ ئه‌م شوینه‌ سارده‌؟
باوکیشی وتی:

- ئه‌وه‌ نه‌بوو خۆت ویستت!

منداله‌که‌ی ده‌ستی به‌ گریان کرد:

- ئێره‌ هه‌م سارده‌ و هه‌م ترسناک. باشه‌ شوینێکی دیکه‌ نه‌بوو
منی بۆ به‌ری ئێره‌ نه‌بیئت؟

له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا باوکی توو په‌ بوو:

- تۆ گویت له‌ من نه‌گرت، ئاگاداریه‌که‌مه‌ت فه‌رامۆشکرد. هاوارت
ده‌کرد و ده‌توت ئیلا ده‌بیئت بمه‌یه‌ته‌ سه‌ر لووتکه‌که‌. منیش له‌سه‌ر
ویستی خۆت تۆم هه‌ینا. تۆ به‌روانه‌، چیم وتبیئت وا ده‌رچوو. سه‌رمات
بوو، ترسایت، له‌خۆرا خۆت خسته‌ مه‌ترسییه‌وه‌. ئیستاش بێ ئه‌وه‌ی
شه‌رم بکه‌یت هاتوویت ده‌لێیت بۆچی منت هه‌یناوه‌ بۆ ئێره‌؟

ئەمە چىرۆكك بوو. ئىستا وەرە با پىكەوہ ئەم چىرۆكە بکەينە
 دووربينىك ئەسلى بابەتەكەى پى بىنين.
 ھالى ئىمە لەم دنيايەدا لەھالى منداڵەكە دەچىت. (ئىمە چاك
 ياخود خراپ داوا دەكەين و خوداى كردگارش بەديیدەھىنىت).
 ئەگەر ئەو شتەى داواى دەكەين، خراپە و تاوانكارى بىت، ئەوكات
 خۆمان تاوانبارين، نە بۆمان ھەيە گازندە بکەين و بلىين: "بۆچى
 خدا بەديیھىنا؟"، نە دەتوانين قەدەر تۆمەتبار بکەين...

ئەگەر لە دەفتەرى قەدەرمدا "نمرەى نزم" نووسرايىت، ئىدى بۆچى بخوینم و کۆشش بکەم؟

لە ئامادەى مامۇستايەكى جىاواز و سەیرمان ھەبوو. پاش
تێپەربوونى دوو مانگ بەسەر کرانەوہى قوتابخانە ئىتر قوتابیانى
بەباشى ناسى و شارەزايان بوو... دواتر وای لێھاتبوو لە پۆلدا ھىماى
بۆ چەند قوتابیيک دەکرد و دەيوت:

"تۆ، تۆ و تۆ. ئێوہ لە تاقیکردنەوہکەى سبەینیدا لەکۆى (۱۰)
نمرە (۴) دەھینن. پەیمانتان پێدەدەم ئەگەر (۴) نمرەتان ھینا، ئەوا
بۆتان دەکەم بە (۵)".

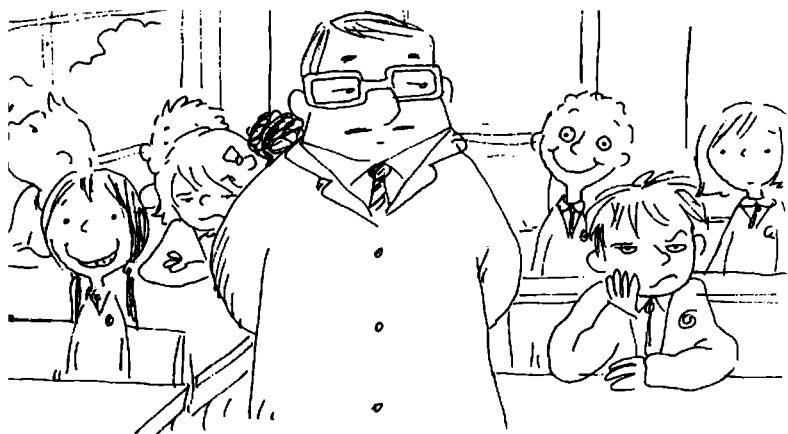
زۆرچار پىنچەوانەكەى ئەمەش پۈۋىدەدا:

"تۆ! نا نا، تۆ.. تۆ. پىم وايە لە تاقىکردنەوەكەدا لە (۸) نمرە
كەمتر ناھىيىت..".

سەرەتا كاتىك گويمان لەم قسانەى مامۆستاكە دەبوو، تەنیا
پىدەكەنن و گويمان پىنەدەدا، بەلام دواتر كە بىنيمان ئەوانەى پىي
وتوون: "سى نمرە ياخود چوار دەھىنن!" ھەموويان كەميا دەھىنا
و دەرئەدەچوون، ئەوانەشى پىي وتوون: "لە ھەشت يان نۆ نمرە
كەمتر ناھىنن بگرە لەوانەى دە نمرەى تەواو بەھىنن!" ھەموويان
نمرەى تەواو بەرزيان دەھىنا؛ ئىدى ئىمەش قسەكانى ئەومان بە ھەند
وەردەگرت.

پۆڭيكيان ليمان پرسى، ئايا چۆن دەتوانىت وا پىشبينىيەك بكات.
لە وەلامدا وتى: "ئەمە نە غەبىزانىيە و نە ھىچ. چەندىن سالە
مامۆستام، ئەوئەندە لەم كارەم شارەزا بووم كە پىشبينى بكم..".

ئەو قوتابيانەى نمرەى بەرزيان دەھىنا خۆشحال دەبوون بە
دۆخەكە و بىدەنگ بوون، بەلام ئەوانەى پىي وتوون: "سى يان چوار
نمرە دەھىيىت" و ھەر ئەوئەندەشيان دەھىنا، كاتىك ئەنجامى
تاقىکردنەوەكەيان وەردەگرتەوە كىچ دەكەوتە كەوليان.

ئەوان تووپە دەبوون و بېزارى خۇيان دەردەبى: "كاكى خۆم،
ئەم كابرايە دەم و زمانى زۆر كاريگەرە. دەلەيت سى نمرە دەھەيت،
سى دەھەيتەم. دەلەيت چوار نمرە دەھەيت، چوار دەھەيتەم. ئى دە با
بەلەيت حەوت يان هەشت نمرە دەھەيت، ئەوكات بەلکو هەشت
بەيتەم..."

مامۇستا دەيزانى دواى تاقىکردنەو كە ئەوانەى نمرەى نزميان
هەتاو دەستدەكەن بە گلەيى و گازندە، بۆيە بە پېنووسى سوور
هەللى دەھەيتا بە ژىر هەلەكانياندا و بۆى ديارى دەکردن تاكو قەرە و
بەرەيان نەھەلەيت و بە چاوى خۇيان بېيىنن، كاتىك قوتابىيەكان

به پوونی هه‌له‌کانی خۆیان ده‌بینن، ئیدی ده‌نگیان لێوه نایه‌ت و
قوبوولی ده‌که‌ن.

ئێستا پرسیارێکت لێده‌که‌م، به‌لام باش بێرکه‌ره‌وه و پاشان
وه‌لام بده‌وه:

ئایا به‌هۆی ئه‌وه‌ی مامۆستا پێش تاقیکردنه‌وه به‌ هه‌ندیکانی
ده‌وت: "سێ نمره‌ یان چوار وه‌رده‌گریت، هه‌رگیز پێنج ناهێنیت"،
ئه‌وان نمره‌ی نزمیان ده‌هێنا و ده‌رنه‌ده‌چوون؟

بێگومان نه‌خێر! پێشبینیی مامۆستا به‌ئه‌زمونه‌که‌ هه‌رگیز
هۆکاری نمره‌ نزمه‌کانی قوتابیان نه‌بوو، به‌لکو هۆکاره‌که‌ی ته‌مه‌لی و
سه‌عی نه‌کردنی خۆیان بوو.

مامۆستا ده‌یزانی ئه‌وان سه‌عی ناکه‌ن، بۆیه پێشبینیی ده‌کرد و
ده‌یزانی له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌شدا نمره‌ی نزم وه‌رده‌گرن و ده‌رنه‌چن. ئه‌و
ته‌نیا ئه‌مه‌ی ده‌هێنايه‌ زمان و هه‌یچی تر!

كه واته كۆتايى سال كاتيڭ قوتايبان كارتەكانيان وەرەگرن و
 دەبينن ئەنجامەكانيان خراپە، دەتوانن گازندە بگەن و بلّين: "خەتاي
 ئىمە چىيە، خۆ مامۇستا ھەرزوو دەيزانى و پىتى وتين دەرنەچين.
 ئىمەش وتمان كە مادەم دەرنەچين، ئىدى بۆ بخوینن. بۆيە پالمان
 لىدایەو و خۆمان ماندوو نەکرد؟"
 بىگومان مافى وا گازندەيەكيان نىيە.

ئەگەر لە مانای ئەم چىرۆكە باش تىگەشتىبىت، ئەوا بىگومان
 وەلامى پرسىارەكەت دەستكەوتوو، بەلام ديسان پىم باشە زياتر
 گویم بۆ بگريت تاكو وەلامەكەت بە تەواوى لا پوون بىیتەو.

سەعى کردن یاخود پاللىدانهو.

با بلّين سبەينى تاقيکردنەو و بىركاريت ھەيە، بەلام لەبەرئەو و
 وابىردەكەيتەو كە: "ھەرچۆنك بىت خۆ ھەرز دەرنەچم"، بۆيە
 بپياردەدەيت پالى لىبدەيتەو و سەعى نەكەيت.

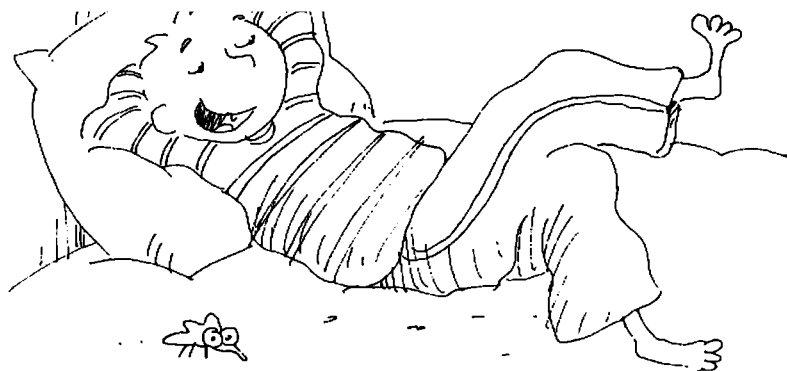
واتە دەلّيت: "خۆ لەقەدەرم نووسراو ھەي باش دەھىنم
 ياخود خراپ. ئەگەر قسەمەم لە ھەي بەرز بىت ئەوا كەم ناھىنم،

ئەگەر ئېش قىسمەت لى نىمە ئى نىزىم بىت ئى و ئۆزى نىمە. كە واپە
سە ئىكردىن ئان نە كىردىن چ سۈدىكى ھە يە ! ئىدى بۆچى لى خۇرا خۇم
ماندۇ بىكەم".

بە لىم، خۇ ئازانىت لى تاقىكردىن ھە كە ئى سە ئىدى چەند دە ھىت!
بۆيە لى دۆخىكى وادا دۇ پىگا لى بەردەمتدا ھە يە:
يە كە ئىمىيان:

دە ئىت: "ئەگەر لى قەدەردىمدا ھە ئىكردىن نىمە ئى بەر زى ھە ئىت ئى و
نىمە ئى بەر زى دە ھىم، نىمە ئى نىمە ئى ھە ئىت نىمە ئى نىزىم دە ھىم" و
ھە ئىمۇ پۆزەكە بە تە ئىكردىن تە لى فزىيۇن بە سەردە بە ئىت.

خۇ ئەگەر كە ئىك ئەم پىگائە ھە ئىزىت، ئىدى ھە پىيۇستىش
ئىكات سە ئىنى بە ئانى لى خە ھە ئىت و بچىت بۇ قوتابخانە، چۈنكە
گەر لى قەدەردىمدا چۈن بۇ قوتابخانە ئىسرا ئىت، بە ئۆزى ھە
دە ئىت، ئى و ئىيە ؟ بۆيە كاتىك خە ئىت، پىيۇست ئىكات ئىلا
لى خە ھە ئىت. ھە ئىمۇ ئەگەر لى قەدەردىمدا چۈن بۇ قوتابخانە
نە ئىسرا ئىت، ئىدى چ پىيۇست دە ئىكات خۇت لى و خە ھە ئىرە
بىكە ئى!

ئاي، ئوۋە دايكت بانگىكرديت بۆ نانى بە يانى؟

گوئی مەدەرئ! چ پئویست دەکات زەحمەت بکیشیت و برۆیت بۆ مەتبەخ؟ ئەگەر لە قەدەرتدا تیربوون هەبیت، ئەوا بەجۆریک هەر تیر دەبیت. ئەگەریش لە قەدەرتدا برسەبوون هەبیت، ئەوا هەرچەندە بخۆیت هەر تیرنابیت.

بۆیە، تکایە بنوو و هەلمەستە!

لەپاستیدا لەسەر ئەم پەوتە زیاتر وردبینەو، دەگەینە ئەو برپایەى تەنانت چوون بۆ تاقیکردنەوێش مانایەکی نییە، چونکە ئەوانەى نمرەى نزم بەدەستدەهێنن دەلێن: "قەدەر خواستی که نمرەى نزم بهیتم"، بۆیە بەرپرسیاریەتى لەئەستۆ ناگرن. واتە کاتێک ئیوارە دەگەرێتەوێ مالهەواوکیان نالێت: "پۆلەکم، بلى بزانه چەند نمرەت بەدەستھێنا لە تاقیکردنەوێ بىرکاری؟" بەلکو دەپرسن:

"پۆلەكەم، بۆلای بزانه بۆت دەرکەوت لە قەدەرتدا چەند نمرە نووسراو؟".

ئێ ئوکات بێگومان وەلامەکەشی بەم شیوەیە دەبێت: "تومەس لە قەدەرمدا دەرناچوون هەبوو. من تاوانیکم نییە، قەدەر وای خواست".

لەپاستیدا دۆخی ئەوانەى نمرەى بەرزىان بە دەستەتێناوێ گەلیك تال و مایەى نیگەرانییە، چونکە کەس پێیان ناییت: "هەربۆت! شەونخونیت کرد و ئەوەتا ئەنجامەکەیت وەرگرت"، بەلکو پێیان دەلێت: "لە قەدەرتدا نمرەى بەرز هەبوو ئەوەتا وەرگرت. خۆ

ئەگىنا سەئىكردن و شەونخونىيەكەت ھىچ كاريگەرييەكى نىيە . بۆيە
لەخۇرا چاۋەپوانى ھىچ ديارىيەك مەبە..!"!

بەم جۆرە، ھىچ جياۋازىيەك لەنىۋان زىرەك و تەمبەلدا نەدەما.
بۆمان دەرئەدەكەوت كى دەخوئىت و ھەۋلدەدات، كى پالەدەداتەۋە
و ۋانەكانى پشتگوئ دەخات..

ئەۋكات مامۇستايانىش ۋازيان دەھىنا لە ھەلسەنگاندن و
تاقىكردنەۋە قوتابىيەكانيان! ئەدى ئەۋە نىيە ھىچ قوتابىيەك جگە
لەۋەى لە قەدەرىدا نووسراۋە، نمرەيەكى دىكە بەدەستناھىت!

بىنىت ھەموو شتەك چۆن تىكچوۋ بەسەريەكدا؟ ئايا دەتويست
ژيانىكى بەم جۆرەت ھەبىت؟

لەكاتىكدا لەم جىھانەدا تەنانەت كرمۇكەى سەر تەختەيەكى
شىدارى پزىو لەپىناۋ مانەۋەى لەژياندا بەۋپەپرى توانايەۋە كاردەكات
و ھەۋلدەدات، ئەگەر تۆ بىت پالى لى بدەيتەۋە و بلىت: "با
چاۋەپىين و بزائىن قەدەر چى دەكات بە نىسىمان؟" ئەۋا زۆر زياتر
لەۋەى بىرى لىدەكەيتەۋە دەبىت لەچاۋەپوانىدا بىت، چونكە ھىچ
دەرەنجامىكى نىيە!

خۆ ئەگەر تەنانەت بىزانىبايە و دۇنيا بوويتايە لەوێ قەدەر لە
 تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ نمرەيەكى بۆ ديارىکردوويت، ئەوا دەكرات
 نەختىك مافت پيىدەم، بەلام كاتىك بابەتەكە تەنيا لەچارچيۆه
 ئەگەردا بىت و بلىيت: "ئەى ئەگەر وابوو، ئەى ئەگەر وانەبوو"، ئەوا
 ناگەيتە هېچ ئەنجامىك.

تۆ نازانىت لە تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ نمرەيەك وەرەدەگریت،
 نەزانينەكەشت شتىكى ئاساييه، چونكە پيوىستە چاوهپيى سبەينى
 بكەيت تاكو بزانيت چ پروودەدات، بەلام ئەو بەديهينەرەى كە خۆى
 "كات"ى بەديهينەرە و بەرلە بەديهاتنى "كات"يش ھەر ھەبوو، وەك
 ئيمەى مەوۆ پيوىستى بەو نيبە چاوهپوانى تپەپينى كات بكات تاكو
 بزانيت سبەينى چ پروودەدات!

بۆيە زاتى ئەو دەزانيت تۆ لە تاقىکردنەوێكەى سبەينىدا چ
 نمرەيەك وەرەدەگریت و ئەم زانىارىيەش لە دەفتەرى قەدەرتدا
 تۆماردەكات، بەلام ئەو زانىارىيەى كە نووسراو تۆ ناچار ناكات ئەو
 نمرەيە بەدەستبھييت، بەلكو ئەو نمرەيەيە كە خۆت وەرەدەگریت.
 واتە زانىارىيەكى ھەوالىيە!

واتە تۆ خۆت لە تاقىکردنەوهكەى سبەينىدا تواناى بەدەستەينانى
چەند نمرەت ھەبىت و چەند وەرگرىت، ئەو ھە قەدەرەكەتدا
نووسراوھ.

ئىستا بىرىك بکەو ھە مامۆستاى پىشبينى نمرەكەى کرد بۆ
قوتابىيەکانى.

بىرتە؟ ئەوکات مافت نەدا ھە قوتابىيانەى وتیان: "بەھۆى ئەوھى
مامۆستا پىى وتىن دەرناچن، بۆيە نەمانخويند و پالمانلیداىوھ."
لیرەشدا بابەتەكە بەھەمان شىوھە. ھەوى چۆن پىشبينىکردن و
ھەوالدانى مامۆستاكە ھۆكارى دەرناچوونى قوتابىيەكان نەبووھ،
لیرەش بەھەمان شىوھ بەھۆى ئەوھى ھە قەدەرەتدا نمرەى نزم
نووسراوھ، نمرەى نزم ھەرنەگىت.

وھەك سەرەتاش وتى: تۆ زانانىت بە قەدەرى خۆت. سبەينى بۆت
دەردەكەوئىت ئايا تاقىکردنەوهكەت باش دەگوزرىت ياخود خراپ.
بۆيە ھەول مەدە بە بيانووى بى بنەماى وھە: "ئەگەر ھە
قەدەردە نمرەى نزم ھەبىت، بۆ ئىدى خۆم ماندوو بکەم" خۆت ھە
زەحمەتى سەعىکردن بەزىتەوھ.

بەپىچەوانەوھ، بىپارى دروست ئەوھە پىگای دووھە ھەلبرىت.

واته به خۆت بڵێیت: "من نازانم له قه ده‌رم چ نووسراوه، به‌لام
 ئه‌وه باش ده‌زانم كه له تاقی‌كردنه‌وه یه‌كدا ئه‌گه‌ر سه‌عیم نه‌كردبێت
 بۆی، به ئاسانی نمره‌ی باش به‌ده‌ستناهێنم! بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم
 سه‌عیی خۆم ده‌كه‌م و، پاشان داوا له خودا ده‌كه‌م یارمه‌تیم بدات له
 تاقی‌كردنه‌وه‌كه‌دا باشبم" و دابنیشیت سه‌عییه‌كه‌ت بکه‌یت.

ئايا قەدەر گۆرانكارىيى بەسەردا دىت؟

لەو تەى لەداىكبووم حەزم بە دووگۆلى نەكردووه، لەبەر ئەو تەى
بووه كە شانم نەداو تە بەر ئەو يارىيە .

لە پيشدا مندا لانی گەپەكەكەمان زوو زوو يارىيان دەكرد . هەموو
جاريكيش بە هۆى دوو مندا لئەو شەپك دروست دەبوو . ئەو دوو
مندا لئەى يەككيان من بووم و، ئەوى دىكەيان (جومهور) ناوێك بوو كە
لە خراپترين باريدا زۆر باش يارىي دەكرد .

كاتێك نۆرە دەگەيش تە سەر جومهور لەكاتى هەلبژاردنى
ياريزانەكاندا، ياريزانانى هەردوو لا دەيانوت جارى پيشوو يارى بۆ

ئىۋە كىم ئۇم جارى تۆبى خۇمانە ، ئىتر قىسەيك لىم بىر دووان لىو
بىر لىسەر كاكە جومهور شەرىك سازدەبوو.

کاتیکیش نۆره دهگه یشته سه ر من هه مان ده مه بۆله دهستی پی^۶
ده کرده وه:

"جاری پیشوو یاری بۆ ئیمه کرد، هه ر نه بی با ئهم جاره یان لای
ئێوه یاری بکات".

"نابیت کاکه گیان! پیش ئه وه دوو جار له سه ره كه یاری بو ئیمه کرد بۆیه ههردووکیمان دۆراند، ئه محاربه یان نامانه ویت."

ئیدی بۆ ئوھی کارە که نه گاته شه پ و ئازاوه پیکده که وتن له سه ره
ئوھی "شیر و خه ت" بکه ن.

به لّام جاری وا هه بوو کهس پارهی ئاسنی پینه ده بوو، بۆیه له بری
بریارى "تهرووشکیان" ده دا.

به‌ریدیکی ته‌ختیان ده‌دۆزییه‌وه و، تفيان له پوویه‌کی ده‌کرد، ئنجا ده‌یانوت: "ته‌ریان وشك هه‌ڵه‌بژێرت؟" و هه‌ڵیانده‌دا.

ئىتر ھەر لايەكيان نەيانزانايە كام لايەى بەردەكە پووى لە
سەر ھو دەپىت ئەوا بەناچارى منيان ھەردەگرت.

لەم نۆۋەتتە ئۇلار ئۆز كۆزى لە جەرگە دەھشەتلىك بولۇپ
ھەردەم مەن ئۇلارغا بەردانەم دەۋىيىپتۇ، كەچى مىنداللىكى تەرتىپى
لەندەرد!

دەلى ھەرچۇنكى يەت...

پەشتىش خۇ ۋەم نۆۋەت لەگەل ۋوگۇلدا ھەرگىز باش نەبۇۋە،
خۇ لەكۇتايىشدا ۋەزىشكە.. لەم پۇتلىنى ۋوگۇلدا تەماشى يەك ۋو
يارىم كەرد. ھەرچەندە زۇر كەيىم پەتلىن نەھەت، بەلەم خەپىش
نەبۇۋە.

بۇلار بىكەن ناتوانم بۇلار ھەمان بۇلار ھەمبەر بە
شەكەرەۋەكەن ۋو يارىيەكە ھەيەت.

تا ئىستاش تەنگەم ئەم شەكەرەۋەن چۇن دەتوانم ھەندە جەدى
بەن لە چەند كاتۇمىر باسكەن يارىيەك ۋەك ئەۋەلى جەنگى جەھەن
بۇيەت.

كەمەك بەباشى كۇم بۇ ھەلەست، كۇيە: "ھەلەستەنگەن بۇ
يارىيەكە دەكەن" كەچى زۇۋۇۋ ئەم قەسەم لى دەيەست:

- ئەگەر كۇلچەيەك تۇپەكەي بۇرئە، قەدەرى يارىيەكە
بەجۇرئەكە دەبۇۋە.

- هاپرې گيان، نه گهر له خوله کې (۱۱) ی یاریه که دا فاوډ
بگريت، دهی قه دهری پالنه وانتيپیه که ده گوریت.

- نه گهر ددوهری یاریه که ده چرکه درهنگتر فیکه ی کوټایی
لټبدايه، قه دهری یاریه که ده گورپرا، به لام دهی نه و ده
چرکه یه دواي نه خست.

باشه هر به پاست قه دهر ده گورپرا؟

سهره تا با نه و بلیم، نه وانه ی ده لټن قه دهر ده گورپټ هیچ شتیک
دهرباره ی قه دهر نازانن. یان نه ویه هر زمانیان به وتنی نه و قسانه
سه باره ت به قه دهر پاهاتووه.

ئىستا با بىين زۆر نا كەمىك بىرمان ماندوو بكهين به يەكك لەم
نموانانەو، با بزانيڭ چ بەرھەمىكمان دەبىت...

"ئەگەر گۆلچىيە كە تۆپە كەى بگرتايە قەدەرى يارىيە كە
دەگۆردا".

بە پىي ئەم دەستەواژەيە بىت، گۆلچىيە كە نەيتوانىو تۆپە كە
بگىتەو و گۆلى لىكراو. ئىدى تىپە كەى يارىيە كەيان دۆراندوو،
ياخود سەرنەكەوتون بۆ قۇناغى داھاتوو. باشە ئەگەر بىگرتايە تەو
چى دەبوو؟

لەم بارەدا ئەنجامى يارىيە كەى دەگۆرى نەك قەدەر. قەدەر
گۆرانی بەسەردا نايەت، بەلام ھەمان ئەو شىكەرەوانە ئەمجارەيان
دەيانوت: "گۆلچىيە كە بە گرتەوۋى تۆپە كە قەدەرى يارىيە كەى
گۆرى"، بەلام لە راستىدا قەدەر ناگۆردىت. واقع چۆن بگوزەرىت
قەدەر بەو جۆرەيە.

ئەگەر گۆلچىيە كە تۆپە كە بگىتەو لە قەدەرىدا نووسراو كە
دەيگىتەو، ئەگەر بە پىچەوانەشەو بوو ئەوا لە قەدەرىدا نووسراو
نايگىتەو.

ئىمە چ قەدەرى گۆلچىيەكە و چ قەدەرى يارىيەكە دواى
 كۆتايىھاتنى يارىيەكە دەزانىن. ئىدى دواى دەرگەوتنى قەدەرى
 يارىيەكە مشتومۇر كىردن لەسەر "گۆپان و نەگۆپان"ى قەدەرى
 يارىيەكە ھېچ واتايەكى نىيە.

لە ئەنجامدا ئەو جوولە كتوپپەي گۆلچىيەكە لە كۆتا خولەكدا
 نواندى قەدەرەكە ناگۆرپىت، بەلكو ئەوپەپى، مانىشىنى ئەو پۇژنامانە
 دەگۆرپىت كە ھىشتا يارىيەكە بە كۆتا نەگەيشتوۋە بابەتى سبەينىيان
 ئامادەكردوۋە.

قەدەر ناگۆرپىت، بارودۇخ دەگۆرپىت!

با جارىكى دىكە واتاي قەدەر بەپىر خۇمان بەينىنەۋە:
 "زانستى خوداى گەۋرەيە بە ھەموو شتىكى پاپردوو و داھاتوو و،
 ئەۋەي پوۋىداۋە و پوۋدەدات، ئەۋەي بەدىھاتوۋە و بەدىدىت،
 بەدىھاتنىشيان بەگۆرپەي ئەو زانستە".

بۇ نمونە: بەيانى كە لە خەۋەلەدەستىت ھەرچىيەك لەو پۇژدەدا
 دىكەيت لە قەدەرى تۇدا نووسراۋە.

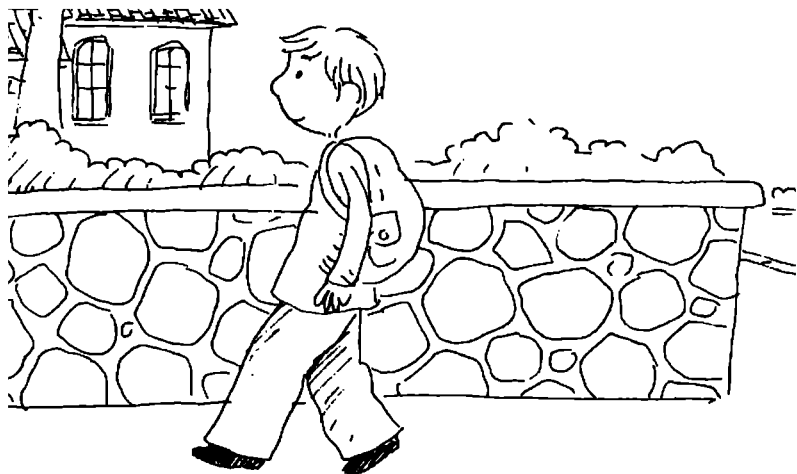
ئەمە واتە: "ئافەرىنەر دەزانىت من ئەمۇ چى دەكەم".

ئەگەر پۇڭزى ئاھالىسىنىڭ بىر قىسمى بولسا، بۇ قوتابخانە، بەلەم ئەمەس
پۇڭزى باۋىسى ھەم ئۆزىنىڭ بىر قىسمى بولسا، بۇ ئۆتمەيلىكەي گەيلىدىن
قوتابخانە، ئاتىلىق بىلەن: "لەكلىكدا بەلەم دەپ ئۆتۈم، قەدەم
گۆرۈر ۋە بەلەم ئۆتمەيلىكەي گەيلىدىن قوتابخانە".

تەكلىك لەم نۆۋەتتە گۆرۈر بىلەن شىۋىنى پۇڭزىنىڭ بۇ
قوتابخانە. ھەممۇ پۇڭزى بەلەم ھەتتە دەپ، بەلەم ئەمەس پۇڭزى بەلەم
ئۆتمەيلىكەي پۇڭزىنىڭ. ۋەتەن قەدەم ئەمەس پۇڭزىنىڭ نوۋەتتە بەلەم
ئۆتمەيلىكەي دەپ بۇ قوتابخانە.

— باشە ئەگەر كەلگۈچى ھەتتە زۆرۈر خۇشاماندىلىق ۋە سەۋەب
ۋە سامانىڭ پەقەت بىر، قەدەم خۇشاماندىلىق؟
— نەخىر، تەنھە بىر ئابۋەت گۆرۈر. ۋەتەن قەدەم ئەمەس
نوۋەتتە بەلەم ئەمەس ھەتتە ۋە شىۋىنى دەپ، بەلەم
دەتتە كەلگۈچى ۋە دەلەمەندە بىلەن.

بەلەم شىۋە ئەگەر قوتابخانە لە ۋەزىيەتتە بەلەم شەش
ھەتتە ۋەتەن لەۋەتتە بەلەم لە ۋەزىيەتتە ئاستى
ۋەتەن بەلەم بەلەم قەدەم خۇشاماندىلىق، بەلەم بىر ۋەتەن
گۆرۈر.

واته له قەدەرىدا نووسراوه له وەرزی یەكەمدا ئاستىكى خراپى
دەبىت، بەلام له وەرزی دووهمدا كۆششىكى زياتر دەكات و بە
ويستى پەرەردگار ئاستى بەرز دەبىتەوه.

ئەگەر قەدەر نەگۆردىت، دەتوانىن چى بكەين؟

له هەر بارودۆخىدا بىن با بىن ناكړىت دەستەوئەژتو لى
دابىشىن و بلىين: "قەدەرەكەمان بەم جۆرەيه!"، چونكه ئىمه
نازانىن قەدەرمان چۆنه.

باشه وتنى: "وا هاتوو و هەر واش دەرپوات، قەدەرى ئىمە وایە"
خۆهەلقورتاندن و قسەکردن نییە بە ناوی خداوە، لە بابەتیکدا کە
تەنھا زاتی ئەو دەیزانییت؟

باشه پەرەردگار ئىمەى لە زۆر بارەووە هەلنەگەراندوووە تە سەر
زۆر بارى گەلێك جیاوازی دیکە؟

ئىمە نە دەمانتوانى خۆمان لە نێو زۆر تاريکايى دەرياز بکەين، نە
دەمانتوانى ساتەکانى داماوى و، پەشورپووتى و، زەبوونى و، بى
بەهاى و، ترس و مەینەتى تىپەپىنين، کەچى بەم پۆزگارەمان
گەيشتووین.

ئىستا با بىرێك بىنين و ببەين، ئەگەر بەم عەقلەى ئىستامانەووە لە
سكى دايکماندا بوويناىە ئايا دەمانتوانى بزانی کە لە قەدەرماندا
پۆزێك لە پۆزان لەسەر تەپۆلگەيەكى قەشەنگ و دلفرین پىشپىرکى
لەگەڵ شەبا بۆخۆشەکاندا دەکەين، کۆلارە هەلەدەفرىنين، پاورپاوکی
و یارى دەکەين، بەبۆنکردنى گۆلە بەببوون و گۆییبیستبوون لە
چریکەى چۆلەکەيەك دڵخۆش دەبین؟

گەر بمانوتایە: "قەدەرى من ژيانە لەم تاريکستانەدا" چەندە
بەهەلەدا دەچووین!

هه زاران سوپاس بۆ ئه و زاته ی که بوونی له قه ده رماندا نووسیوه
 کاتیڤ که هیشتا نه بووین، له هه ژاریشماندا ده وله مهندی ده نووسیڤت،
 له ته مبه لیشماندا کۆشش که ری، سه رکه وتوویش له
 شکس خواردوویماندا، له شساغیش کاتیڤ نه خوشین، شادوو مانیش له
 دلته نگیماندا، له ته نهاییشماندا شادبوونه وه و، له برسیڤتیشماندا
 قیری...

ئه گهر هه ر بلین: "قه ده رمان وایه، خو قه ده ر ناگۆر د ریڤت..." و
 ده سه ته وئه ژۆڤ چاوه پۆ بکهین، ئایا ئه وه ناگه یه نیڤت که به
 په روه ردگاری به خشه ری پۆزییه کانمان بلین: "تۆ چی دی هیچ
 شتیڤمان ناده یڤت؟"

گهر بکهوین ده بیڤت هه ولی هه ستانه وه بدهین، خوداش ده ستمان
 ده گرڤت.

گهر نه مانزانی پتو یسته مقومقوی فیڤبوونمان بیڤت، ئافه ریڤنه ریش
 زهین و بیرمان ده کاته وه.

گهر نه خوش بووین ده بیڤت ویلی چاره سه ر بین، په روه ردگاریش
 شیفامان ده دات.

هه ندى جار خوداي گه وره هاوتاي ويست و داواي خويمان پى
 ده به خشيت، جار جاريش زور له ئاره زووه كانمان زياتر...
 نه ختى جاريش هيچمان پى نادات، بگره ئوهى هه شه ده بياتوه،
 به لام له دواړژدا هينده مان جوانى و خوښى پى ده به خشيت كه به
 خه ياليشماندا نه هاتوه.

خوداي گه وره ده فهرموويت: (كه لى گه وره به ئه و خودايى ئه گه ر
 بيه وىت چاتر له و شتانه ت ده داتى له دنيا دا كه ئه و كافرانه ده لىن بى
 نيه تى. ئه و به هه شتگه لى وات ده داتى جوگه و جو بارى ئاوى سافيان
 به ژيرا ده روا و چه ندين كوشك و ته لارت بى دروست ده كات). الفرقان: ۱۰

ئایا ئەگەر بەو شیۆهیه نه‌بوایه، بەم شیۆهیه ده‌بوو؟

یه‌کێک له‌و "فاولانه‌ی" شیکه‌ره‌وانی وه‌رزش زووزوو دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه ئه‌وه‌یه له‌سه‌ر شتێک که له ئه‌رزى واقیعدا پوویداوه و ته‌واو بووه پێدا‌ده‌گرن و ده‌لێن:

"ئەگەر بەو جۆره نه‌بوایه به‌م جۆره ده‌بوو." بۆ نمونه:

"ئەگەر ئه‌و یاریزانه چه‌ند مه‌ترێک له‌پێشتر بوایه به‌ دڵناییه‌وه له‌و شوێنه‌دا ده‌یتوانی گۆڵ تۆمار بکات".

باشه به‌پاست پووداوه‌که به‌و شیۆهیه ده‌بوو؟

لېږدها سى ۋه لّام خويان قووتده كه نه وه:

۱- ئەگەر يەك دوو مەترىك له پيشتر بووايه ئەو تۆپه ي بۆيان
هه لدا ده يگرته وه و گۆلى تۆمار ده كرد.

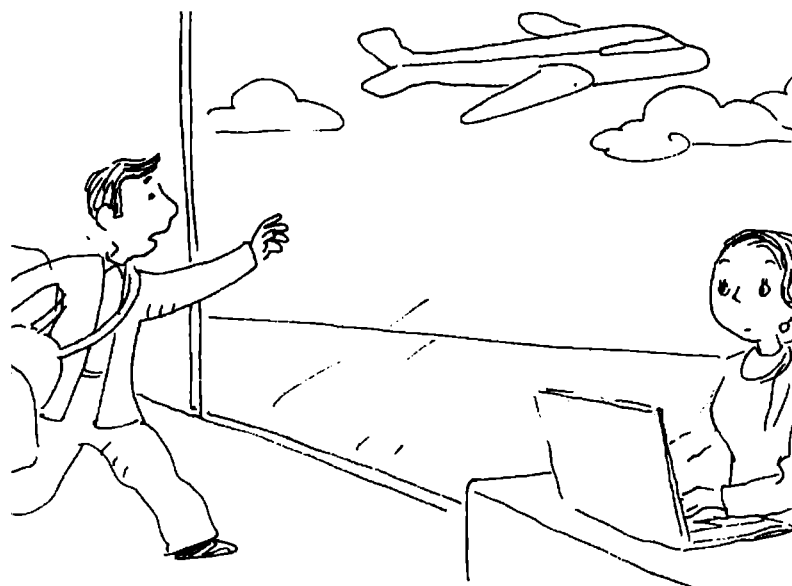
۲- ئەگەر يەك دوو مەترىش له پيشه وه بووايه هه ر نه يده توانى
ئەو تۆپه بگريته وه، گەر بيشيگرته باوه گۆلى پى تۆمار نه ده كرا.

۳- ناتوانين بزانين چى پووى ده دا گەر يەك دوو مەتر له پيشتر
بووايه، چونكه چەندين ئەگەرى بيشومار هەن. وهك:

- پىك له و ساته دا ده كرا سكى بداته ئازار و بكه وتايه سەر زهوى.
- ده كرا له و كاته دا هاندەرىكى ده مارگيرى تىپى به رامبەر سويچى
ئۆتۆمبيل كه ي هه لدايه و بيكي شايه به ناوچه وانى ياريزانه كه دا.
- پەنگ بوو برووسكه يەك له قولايى ئاسمانه وه ياريزانه كه ي له بهر
چاوى هه زاران كه سدا بكوشتايه.

- ده كرا له ناكاو پەشه بايهك تۆپه كه ي به ره و ياريزانيكى ديكه وىل
بكردايه.

ده توانين سه دان ئەگەرى له م شيوانه ريز بكه ين، به لّام ناكريّت
له دواى پووداويكه وه كه بپاوه ته وه بلّين: "گەر وا نه بووايه وا
ده بوو"، چونكه رسته ي "ئەگەر به و شيوه يه نه بووايه" ته نها خودا

ئاكامه كەي دەزانیت، لەبەر ئەو شیاوترین و پاستترین وەلامیان،
 سییه میانه: (ناتوانین بزانین چی پوویدەدا گەریەك دوو مەتر لە
 پێشتر بووایە، چونكە چەندین ئەگەری بێشومار هەن). واتە ئەوانی
 دیکە تەنیا پێشبینییه کی پرۆپووجن.

گەر حەز دەكەن با نموونەیه کی دیکەتان لە دەرەوێ یاریگا بۆ
 باس بكەم. دیمەنێك هەیه لە فیلمەكاندا زۆر دیتە پێش چار. لە ژبانی
 پاستیشدا بۆ زۆر كەس هاتوو تە پێش.

كابرايهك له دوايڼ ساته كاندا فرياي ئه و فرۆكه يه ناكه وئيت كه
بليتي بؤ بړيوو و، دواتر له هه واله كانى ئيوارهدا ده بينئيت كه
فرۆكه كه كه وتووه ته خواره وه!

ئىستا، ئه م پياوه ده توانيت بلئيت: "ته گهر فرۆكه كه م له كيس
نه چووايه منيش ده مردم!" واته به پاستى "ته گهر به و شيويه
نه بووايه، به م شيويه ده بو!"

ته گهر كابراكه سهر فرۆكه كه كه بكه و تايه ده مردم؟
ئه سلى باب ته كه: (واته ئه وهى كه ئيمه نازانين كابراكه ده مردم يان
زيندوو دهما) ئه مه ته نها خودا ده يزانييت.

ئه م خاله هه رچه نده ساده ش دهرده كه وئيت، به لام زور جيى
بايه خه، چونكه هه موومان ناوبه ناو سه باره ت به قه دهر ده كه وينه
بيرى هه له وه و، بى ئه وهى هه ست به خو مان بكه ين دهر يده بپرين.
باشه له ژيانى پوزانه ماندا چو ن پيمان هه لده خليسكيته هه له يه كى
واوه؟

ئه مجاره ش با هه ر له سهر نمونو نه يه ك بدويين:

وا دابنئ خۆت و هاوړیکه ت به سهر داریکه وهن، له ناکاو که و تنه
خواره وه و قاچی ههردوکتان شکا. یه کیکتان دهستی کرد به
نووژه نووز و لالانه وه:

-ته گهر نه چووما یه ته سهر نه و داره قاچم نه ده شکا، من کارم چی
بوو به سهر نه و داره!

به لام نه وی دیکه تان بلئت:

-ته وهی ده بوو پوویدات پوویدا! چی بکه یز، ته نها ویستی خودا
ده بیئت. دیاره له قهدهرماندا قاچ شکانیش هه بووه.

ئهمه ی دووه میان له بهر نه وهی بپوای به قهدهر هه بوو، له غهم و
په ژاره ی نه و به لایه ی به سهری هاتبوو پزگاری بوو، چونکه نه و
ده یزانی که نه وهی به سهریدا هاتوو به ویستی په روگردگار بووه،
بۆیه ئارامی له سهر گرت و، خودا یار بیئت پاداشتی شی له سهر
وهرده گریته وه.

پیغه مبهری نازدارمان ﷺ ده فرموویت:

"موسولمانی ته وانا و هیژدار باشتر و خوشه ویستره له
موسولمانی زه بوونی بئ هیژ، وه ئی ههردوولا مادام موسولمانی باشن
له لای خودا باش و نازدارن، هه رچی قازانجی هه یه بۆت مشووری بخۆ،

هه‌میشه داوای کۆمه‌کی له‌خودا بکه و ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زهل مه‌به،
 ئه‌که‌ر تووشی شتی بووی، مه‌لئ: ئه‌که‌ر وام بکرایه‌ و ده‌بوو، به‌لام
 بلئ: چاره‌نووسی خودا و ده‌بوو، چاره‌نووسی خوداش په‌تبه‌ونه‌وه‌ی
 نییه و شتی که له‌سه‌ره‌تاوه‌ خواستی خودای له‌سه‌ر بی‌ت ده‌بی‌ت
 هه‌ر بی‌ت، چونکه (ئه‌که‌ر) پێکه و ده‌رگا بو شه‌یتان ده‌کاته‌وه" ^۱.

۱- صحیح مسلم: ۲۶۶۴.

ئەگەر كەسبىك لە قەدەرى نووسرايىت
"بەھەشتى" يە، خودا بۆچى ئەو دەنيىرىتتە سەر
زەوى؟

جا بۇ راستەوخۇ پەوانەى بەھەشتى نەكات؟

ئەمە پرسىياريكى زۆر سەرنج پاكىشە. پاستىيەكەى بلىم تا تۆ ئەم
رسىيارەت نەكرد شتى وا بە خەيالىمدا نەھاتبوو. مادەم وايە با
يىكەوۋە دابنىشىن و بىرىك لەم پرسىيارەش بکەينەوۋە و بزاني
هگەينە چ ئاكامىك...

ئەگەر تۆى خويىنەر قوتابىيت – يان پۆزىك لە پۆزان ھەر قوتابى
وبىيت – لەبەر ئەوۋە ھەزدەكەم لە چوارچىۋەى قوتابخانەدا نمونە
يىنمەوۋە.

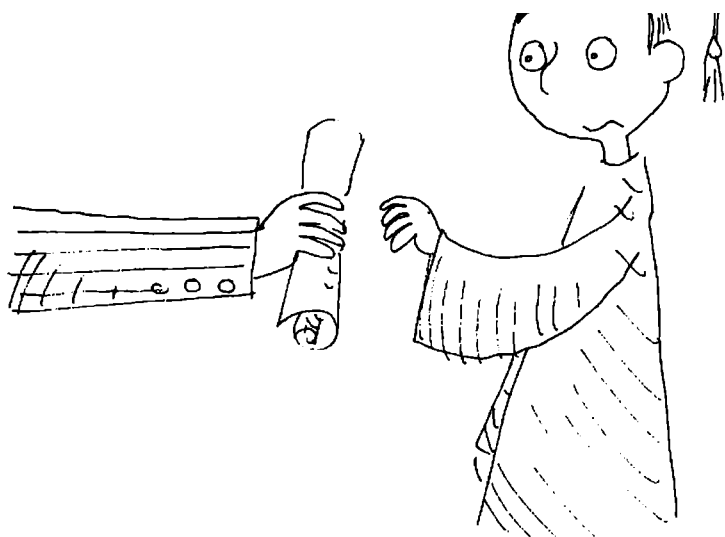
پېموايېت به م جوړه بۇ تۆش ئاسانتر ده بېت، چونكه وا پېويست دهكات له نمونه ى ئه و جيهانه ى تييدا ده ژيت زور باش تيېگه یت. له پوله كه تاندا قوتابيى زور زيره كي تيډايه، وانپيه؟ بيگومان هه موو پۆليک قوتابيى وای تيډايه. كه م تا زور هه مووان ده زانن كه ئه و هاوپړپيانه تان له كوتايى سالدا نمره گه ليكى بى ويېنه و ناياب به ده سته هيئن.

ماموستاكانيشتان ده زانن كه ئه و قوتابيانه له هه موو تاقيردنه وه يه كياندا ئه نجامى باش به ده سته هيئن.

باشه ئه گهر پۆژيک به پړپړه بهرى قوتابخانه كه تان بيته پوله كه تان و دواى خويندنه وه ى ناوى يه ك به يه كي ئه و قوتابييه زيره كانه بليت:

"ئپوه چى ديكه پېويست به وه ناكات سه عى بكهن و خوتان ماندوو بكهن، ته نانه ت مه شيه نه وه بۇ قوتابخانه! چونكه ئپوه به شدارىي تاقيردنه وه كان ناكهن. هه ر ئيستا كارت و بړوانامه كانتان پيددهين. خو هه ر چۆنيك بېت خوتان به باشترين شيوه ده توانن به ده سته بهيئن".

له و كاته دا تۆ چ هه ستيكت ده بېت؟

ئاگر لە جەرگت بەردەبێت، وانێیە مەگەر؟ ئاخۆ نالێیت:
 "گیانەکم قەیناکە ئەوان زیرەکن، بەس خۆ بەم جوۆرش نابێت!
 ئێمە لە کوێرا زانیمان شایانی نمرەیی بەرز، با هەموومان بچینە
 تاقیکردنەوەکانەو، ئەوانیش دانیش و تاقیکردنەوە بکەن، ئەوجا
 کارتە باشەکانیشیان بدەن تا بینینە بن باخەلیان..."؟

هەست ناکەیت لەم کارەدا نامۆیی و نادادپەرەری هەیە؟
 باشە بە پای تو قوتابییه زیرەکەکان بەم پیشنیازە پازیدەبن؟
 ئاخۆ ئەوانیش نالین: "ئێمە گەر زیرەک بین بۆیە زیرەکین چونکە
 دێین بۆ قوتابخانە، لە وانەکانماندا خۆمان ماندوو دەکەین، تەمبەلی

نانوئین، گوڤراپه‌لی مامۆستاكانمانین، له تاقیکردنه‌وه‌كاندا نمره‌ی به‌رز به‌ده‌سته‌هئین و له کۆتایی سالی‌شدا به‌ بروانامه‌ی نایابه‌وه ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ مال... خۆ ئه‌گه‌ر گشت ئه‌مانه‌مان لی‌زه‌وت بکری‌ت، ئیدی چ به‌ها و نرخێک بۆ ئه‌م بروانامانه‌ی ده‌ستمان مایه‌وه؟! ”

زیره‌کی قوتابییه‌ زیره‌که‌کان تا ئه‌و کاته به‌جییه‌ که‌ بی‌نه‌وه بۆ قوتابخانه‌، وانه‌ بخوین و ئه‌نجامی باش له‌ تاقیکردنه‌وه‌كاندا به‌ده‌سته‌بھێن. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م شتانه‌ بی‌چینه‌وه ئیدی هیچ واتایه‌ک بۆ زیره‌کییه‌که‌یان نامی‌نیت‌وه‌.

له‌وه‌ لاشه‌وه‌ ته‌واو پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ به‌دی‌ده‌که‌ین:

ته‌مه‌له‌کان، ئه‌وانه‌ی له‌ پۆلی‌کدا چه‌ند سال‌ ده‌می‌ننه‌وه و هه‌رگیز ناتوانن خویندن ته‌واو بکه‌ن و بروانامه‌ به‌ده‌سته‌بھێن. جاری‌کی تر ئه‌گه‌ر به‌پۆیه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ خۆی بکات به‌ پۆلدا و دوا‌ی هه‌ستاندن‌ی ئه‌و قوتابییه‌ ته‌مه‌له‌نه‌ بۆ سه‌ر ته‌خته‌ بلێ‌ت:

”ئیدی بۆ هه‌موو لایه‌ک پوونبووه‌ته‌وه‌ که‌ ئی‌وه‌ نابنه‌ ته‌له‌به‌. هه‌موومان‌تان بی‌ هی‌وا کردووه‌! ئی‌وه‌ نه‌ ده‌توانن پۆلی‌ک بپ‌رن، نه‌ ده‌شتوانن خویندن ته‌واو بکه‌ن و بروانامه‌ به‌ده‌سته‌بھێن.

لەبەر ئەوە چى دى لەم ناوہ نەتانىبنم، ھەمووتانمان لە قوتابخانە
 ۋەدەرناوہ. ئەمەش ئەو كارتە ناموبارەكانەتانە كە لە كۆتايى سالد
 بەخزمەتيان دەگەن! لە ھىچى خۆپايى ليرە پى و شوينمان
 ليمەگرن!" ئىدى خويندكارەكان لە قوتابخانە دەريكرين.
 ئەمجارەيان چۆن ھەستىكت دەبيت؟

ھەر نەبيت ئەمە ناچيتە بارى نادادگەريبيەكى گەرەوہ؟
 ئەى ئەو قوتابىيە تەمبەلانە پەخنە ناگرن و بلين: "باشە ئەگەر
 ئيمە نەيەين بۆ قوتابخانە و بەشداریى تاقىکردنەوہكان نەكەين چۆن
 دەزانن كە تەمبەل دەردەچين؟ باشە با بلين قسەكانى تۆ ھەمووى

پراستن، باشه ئه مه به ناوی دادپهروه ییه وه به ئیمه په وایه؟" له کاتیکدا بوخویشیان وهك پوژی پووناك ده زانن كه ته مبه لن، ئاخو نایكه نه هه را و هاوار بکه ن: "ئیمه سته ممان دهره ق کراوه! نادادگه ریمان له گه لّ دهنوینن!"؟ به لام گه ر له تاقیکردنه وه کاندای خویان به هه له وه لام بده نه وه، ئیدی که سیان مافی په خنه گرتنیان نه ده بوو، چونکه هه م خویان و هه م دهوروبه ره که شیان تیده گه یشتن که چهند ته مبه لّ و سه ره پوون.

ئیسټا با ئه م نمونه یه بکهینه دوربینیک و لییه وه له پرسپاره که مان بپوانین.

با ته ماشایهك بکهین و هه ولّ بدهین وه لامیک په یدا بکهین...

له دنیا دا هه مووان به ئاواتی چوونه به هه شته وه

ده ژین

دهی باشه کی و کی ده چنه به هه شته وه؟

ئه وانه ی له م دنیا به دا ژیانیکى باشیان به ړیکردوه، ئه و کارانه یان کردوه که خودا لیان پازیه و چه ندیکى توانییتیشیان له و کارانه

خۆيان پاراستووھ كە پەرۋەردگار لىيان پازى نىيە . ئەوانەى ھەول و
تەقەلايان داوھ بۆ ئەنجامدانى ئەو شتانەى خودا فەرمانى بە كردنيان
كردووھ و لە دەست قەدەغەكراوھ كانىشى خۆيان پاراستووھ .

ئەوانەى ھەركات باش و خراپ، تاوان و پاداشت، سوودبەخش و
زيانبەخش، ھەلال و ھەرام پۈۋبەپۈۋيان دەبىتتەوھ بوۋىرى دەنوۋىن تا
باشەكەيان، پاداشتەكەيان، سوودبەخش و ھەلالەكەيان ھەلبىزىن .

ئەوانەى كاتىك بە لاي دەرگاي ناھەقىدا تىدەپەپەن ناھەقى
بەرامبەر كەس نانويۋىن، كاتىك نادادپەرۋەرى لە دەرگايان دەدات
خۆيانى لىدەخلافيۋىن، كاتىك ھەلى ستەمكردنيان دەبىت خۆيانى
لىدەپارىۋىن .

ھەركەسىك وتە و ئامۇزگارىيەكانى پىغەمبەرانى بىستىت و،
گوۋپرايەلى ئايەتەكانى قورئان بوۋىت .

ئەوانەى لە دەولەمەندیدا سوپاسگوزار بوون، سامانەکیان لە گەڵ
 ھەژاراندا دابەشکردوو و ھەرگیز بە سکی تێرەو ھەریان نەناوەتە
 سەر سەرین لە کاتی کدا ھاوسێکیان برسی بوویت.

ئەوانەى لە ساتە سەخت و ناھەموارەکاندا ئارامیان گرتوو و،
 ھەرگیز ناپەزاییەکیان لە قەدەری پەرەدگارددا دەر نەبرێو.

ئەوانەى ھەرگیز بە ئەنقەست پێیەکیان بە میروولەیکدا نەناوە.

ئەوانەى زوو زوو یادی ناو پیرۆزەکانی پەرەدگار دەکەن و
 پەرستشەکانیان بەجێدەھێنن.

ئەوانەى نامۆژگاریی باشی خەلکیان کردوو و ھەولیانداو لە
 ناپەھەتی و ئازار دووریان بخەنەو.

بازرگانه چاڪه كاره كان و فروشياري دهسٽپاك و دلفراوانه كان.
 گوماني تيدا نيبه كه بهديهٽنر دهزانيٽ كي دهچيٽه بههشت،
 بهلام گهر نهو بهندانهي شياوي بههشتن راسته وخو بيخستنايه ته
 بههشته وه و له دنيا دا كه مه كيٽ ٽيانيان نه گوزهراندايه، نه م تابلو
 جوانانه له سهر زهوي نه دهنه خشانده.

دهزانن نه مه له چي دهچيٽ؟ لهو تٽوانه دهچيٽ كه پهروه ردگار
 دهزانيٽ له قهدهرياندا بوون به چ گوليٽك نووسراوه، بهلام لٽيان
 دهگهريٽ به تٽوي بميننه وه.

نه گهر بپوانين بووني نهو تٽوانه به گوله به بپوونيك، به گوله
 ميخه كيٽ، به گوله باخيٽ، به گولا له سووره يه كه چنده شتيكي جوان
 ده بوو.

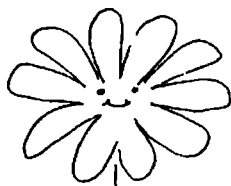
ثافه ريټنه ريٽ كه دهنكه تٽويٽ ههر به تٽوي جينا هيلٽ تا
 نه كريټه وه و وه ياقوتيٽك نه درهوشيټه وه و جوانييه كه ي
 نه نه خشيټيٽ، دياره كه ئاره زوو دهكات بهنده بههشتييه كانيشي
 جوانييه كانيان له دنيا دا بپشكوٽين و پهنگ بدهنه وه.

ئاره زوو دهكات كه بپوا به بهديهٽنري نه بيندراويان بكه ن.
 سوجه دي بټ ببه ن و لٽي بپاريټنه وه...

دهخوازيت ببينيت و ئاماژه شيان بۆ بکات کاتيک که خۆيان به دور
 ده گرن له قه دهغه کراوه کانی، فرمانه کانی ده خه نه سه ر چاويان، به
 حه لاکراوه کانی قايل ده بن، خۆيان له حه رامکراوه کان به دور
 ده گرن، دادپه روهرن، ئه و نيعمه تانه ی پييانبه خشراوه له گه ل
 خه لکانی دیکه دا دابه شيان ده که ن و له کاتی ناپه حه تيبه کاند
 ئارام ده گرن.

ئیدی هه ر له به ر ئه مه شه که به نده کانی ده نيريتته مه يدانی
 تاقیکردنه وه يه کی واوه، چونکه له دنياوه پيی به ره و به هه شت
 ده گیریتته به ر.

مه رجي چوونه به هه شتیش: "باوه په ینان و کردنی کاری باشه".
 نه گه ر خودا به نده به هه شتیه کانی په وانیه دنیا نه کردایه، ئه ی
 ئه وان ئه م کاره جوانانه یان له کوێ ده کرد؟ (نمونه ی قوتابیه
 زیره که کان وه بیر خۆت بهینه وه!)

به و پيیه ی له به هه شتدا شتیک نییه به ناوی په رستش، یا
هه لېږاردن له نیوان چاک و خراپدا؛ که وایه ده بوو شوینیکي دیکه جگه
له به هه شت بۆ ئه م کارانه بړه خستندرایه، وانییه مه گهر؟
سهره پای نه وه ش که سیک که له پاش ژيانی دنیاوه چووبیته
به هه شت به های به هه شتی گه ل لا زۆر تره له وهی هر له به هه شتدا
چاوانی هه لھیناوه .

ئایا ده گونجیت به های به هه شت لای که سیک که ساردی و گهرمی،
نه داری و زه بوونی، نه خوښی و برسیتی، بیه یوایی و نا ئومیدی،
په ژاره و لیکدابران، نه مانی کات ، سته م و نادانگه ری و هه موو
شتیکي دیکه ی نه بینیبیت، له گه ل که سیکي دیکه دا که که م تا زۆر
تامی هر یه که له مانه ی چه شتووه وه که یه که بیت؟

ئوانه ی له م دنیاوه پتی به ره و به هه شت ده گرنه بهر به باشی له
به های به هه شت ده گهن و، هر ئوانه ش به باشی سوپاسگوزاری
په روه رینیان ده بن و ستایشی ده که ن. پشتیوان به خودا ئیمه ش
یه که یک ده بین له وانه .

ئەي ئەوانەي دەچنە دۆزخەوہ؟

ھەندى جار پۆلىسەكان لە نىچاوانى كەسكەوہ وەك ناوى
خۆيان دەزانن كە تاوانىك دەكات، بەلام خۆ ناشتوانن بلىين: "ئەم
كابرايە تاوانىكى بە نىچاوەوہيە و، با ھەر ئىستا بىگريں و بەندى
بەين!" تەنانت دادپەرەيى كەموكورتى مۇقائەش ئەمەي پى
پەوا نىيە.

ئەگەر بە پەواشى دابىيت، ئەوا لە ھىچى خۆپايى و تەنھا لەبەر
ئەوہى گوايە وەك سەمكارىك قۆلبەست دەكرىت، سەملىكراو
دەردەچىت.

ئەم جۆرە ستەملىكراوانە دەلەتن: "ئىمە چ تاوانلىكمان كىردوۋە وا
لە بەندىيان ناوين و گىرۆدەى ئەم سزايانەيان كىردوۋىن؟".

ئەمەش كىتومت وەك وەدەرنانى ئەو قوتابىيە تەمبەلەنەيە كە
پىشتەر ھەمووان دەيانزانى چەند ناپەسەنن. واتە ئەمانىش وەك ئەوان
دەست دەكەنە ھاوار ھاوار و كپوزانەوہ.

بەلى، ھىچ كەسكى دادپەرۋەر پىگە بەمە نادات. دەى باشە لە
كاتىكدا مەۋقە دادگەرەكان پىگە بەمە نەدەن، ئەو پەرۋەرئىنەى
ھەستى دادگەرىي بە مەۋقەكان بەخشىوہ ھەرگىز پى دەدات
ستەمكارىكى وا ئەو ستەمەى بەسەرۋە بچىت؟
بى گومان نەخىر...

ئىدى دۋاى كۆتايى ھاتنى ئەم ژيانى دىنايە ھەرچى
كارۈكردەوہيانە دەيانخاتە بەردەستيان.

خوداى گەرە دەفەرموۋىت: (لەو پۇژەدا ئادەمزاڭ پۇل پۇل لە
گۆرەكانيان دىنەدەر تا جەزاي كارۈكردارى دىناى خۇيان بىنن* جا
ھەر كەسى بە قورسايى گەردىلەيى چاكەى كىردىي پاداشەكەى
دەبىننىت* ھەر كەسىش بە قورسايى گەردىلەيى خراپەى كىردىي
سزاكەى دەبىننىت) الزلزلة: ۶-۸.

خودای گه وره ده فەرموویت: (ئەو پێغه مبه ریکتان نه هاته لا له م
 پۆزه تان بترسین؟ * ئەوانیش ده لێن: به لێ وه لالا. به راستی
 پێغه مبه رمان هاته سه رو له م پۆزه ی ترساندین، به لام ئیمه باوه رمان
 پێ نه کرد و به درۆزیمان دانا و وتیمان: حاشا خودا هیچ ئایه تیکی
 نه ئاردووه ته خوار. ئیوه، ئه ی ئەوانه ی خۆتان به فروستاده ی خودا
 داده نێن، له گومراهییه کی گه وره دان) الملك: ۸-۹.

بوومه له رزه وړووداوی سروشتی قهدهره یاخود نا؟

هرکاتیک گویم له مشتومړک بیت سه بارهت به بوومه له رزه
یه کسه رگوږیه که هله ده خه م بزانه چ باسه. که ره والیک له
پوژنامه کانداه بکه ویته پیش چاوم له باره یه وه، هه مووشی نه خوینمه وه
چاوکی هه به سهرده ده گپم. ته نانه ته که ره له ئینته رنیتیش - که
هه زار هه والی به تاله ویه کی به کاره - هه والیک سه بارهت به
بوومه له رزه ببینم ناتوانم سهرنجی نه ده می.

له بهر نه وه زور باش تیده که م بوچی نه م پرسپارهت ئاراسته
کردووم. ده زانه نه وانیه ده یان خوینیتیه وه و ده یان بینیت و
ده یان بیستیت می شکیان ئالوز کردوویت.

(بوومه له رزه) ش قه دهره، وهكو هر شتيكي ديكه..

با وهك هر به شيكي پيشووتری ئه م كتيبه جاريكي ديكه واتاي
قه دهر به بيرخومان بهيننه وه.

- ئه رى قه دهر چى بوو؟

- "زانستی خودای گه وره یه به هه موو شتيكي رابردوو و داهاتوو،
ئه وه ی پوویداوه و پرووده دات، ئه وه ی به ديهاتوو و به دیدیت له
ئاسمان یا خود رېسمان، له ميرووله یه كه وه تا مرقفیک، له دهنكه
لميکه وه تا ئه ستيړه كان له هه موو بارىكياندا، به ديهاتنیشيان
به گوړه ی ئه و زانسته".

ئه مه بوو وانیه؟

كه وابوو، هه ركى بلّیت: "بوومه له رزه قه دهر نییه؟" ئه وایان خودا
ناناسیت، یان نازانیت قه دهر چیه، چونكه به پيى ئه و پیتاسه یه ی
كردمان ته نانه ت گه لایه كیش ناتوانیت بی فه رمانی خودا له لقه كه ی
ببیته وه و بكه ویتته خواره وه.

خودای گه وره ده فه رموویت: (كلیلی شته نهينیه كان لای خودایه،
ئه و نه بیت كه س نایانزانیت. خودا هه رچی له وشكانی و له ده ریادیه

پٽي ده زانئيت. گه لايه ك ناكه وٽيه خوار ئه و پٽي نه زانئيت. هه رچي دانه وٽله له ناخي تاريكي توٽي زه ويدايه، هه رچي ته په و هه رچي وشكه هه مووي له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه و ديارى كراوه

الأنعام: ۵۹.

باشه گه ر گه لايه ك دوور له زانستي خودا و بى فه رمانى ئه و نه كه وٽيه خواره وه، ئايا ده گونجيت پارچه و به شى گه وره ي هينده ي شار و ولات و ته نانه ت قاره كانيش له جيى خويان بجوولين؟

زه وي هه ر له خويه وه له ده وري خور له نمونه ييترين دووردا بو

ژيانى زينده وه رانى سه ري ده خوولينته وه.

ئه ي مانگ، ئه ويش هه ر له خويه وه يه تى...؟

باشه ئه ي خور- كه ئه ستيه يه كه له كوى (۲۰۰-۴۰۰) مليار ئه ستيه ي پنگاي كاكيشان- هه ر له خويه وه له پاريزراوترين خالى گه له ئه ستيه كه دا جيگير بووه و بى كه مته رخه مى ئه ركي خوى به جيده گه يه نيٽ.

له كاتيكدا له سه ر هيچ كام له هه ساره كانى ديكه ي كومه له ي خور ئاسه واريك له ژيان بوونى نيه، ته نانه ت مانگيش - كه نزيكترين ته نه له زه وييه وه - دووره له ئاهه نكي ژيان و له وپه رى ته نياييديه، به لام

سەر ئەم زەمىنەى خۆمان لە بەستەلەكەكانىيەوہ تا بياپانەكانى
لئوان لئوہ لە چرىكەى ژيان و ئاھەنگى زىندووى.
ئەمە ھەر بە پىكەوت وا ژيانى تىكەوت؟ ھەر لە خۆيەوہ زىندوو
ھەلگەوت؟

چىنى بەرگە ھەواى زەوى ھەر لە خۆيەوہ و بەپىكەوت
پىكەاتەيەكى بۆ دروستبوو كە تىشكە ھاتووہكان لە خۆرەوہ
ھەلئىمژىت و بە ئەندازەيەك بىداتەوہ كە بۆ ھەموو زىندەوہران -لە
پەپوولەيەكەوہ تا فېلىك- لە گونجاوترىن باردا بىت؟
درەختەكان بە ئارەزووى خۆيان بپارىيان داوہ كە بەيانى تا
ئىوارە پۆشنەپىكەاتن بكەن؟

بەپىكەوت ئۆكسىجىنى بەرگە ھەوا لە پىژەيەكدايە كە دەتوانىن
ھەلئىمژىن؟ سىيەكانمان بەپىكەوت وا ھەلگەوتوون كە ئەو ھەوايەى
بەردەم لووتمان ھەلئىمژن؟

مليۇنەھا سىكلدانئۆچكەى سىيەكانمان بەپىكەوت ھىندە ھەستيارن
كە دوانەئۆكسىدى كاربۆنى نىو خويىنمان كۆدەكەنەوہ و لە برىيدا
ئۆكسىجىنى تازە و سازگار دادەنن؟

ههوا له باریکدایه که دهکریټ ههلبمژدریټ.. ئاو بۆ خواردنهوه دهشیټ.. سیو بۆ خواردنمان گونجاوه.. ئەمه هەر له خۆیانهوهیه؟ بهریکهوت وا دهرجوون؟!

په پړه ی گوړه کان و باله کانی په پوړه کان به ږیکه وت وا به پړه ننگ و
بږیه ی قه شه ننگ و سه رنجراکیش رازیندراونه ته وه ؟

لەم دنیاىەدا هیچ شتێك لە خۆیەوه نابێت.

نه گه لایهك له خۆیه وه له لقهكه ی دهبیته وه، نه پارچه
زه به لاهه کانی شار و ولات و قاپه کان له خۆیا نه وه ده خزین و
ده بزوون... چونکه هه موو شتێك قه ده ریکی هه یه.

قه ده ریش زانستی خودای گه وره به هه موو شتیکی پابردوو و داهاتوو، ئه وهی پوویداوه و پوووده دات، ئه وهی به دیهاتووه و به دیدیت له ئاسمان تا کو پِسمان، له میرووله به که وه تا مَرُوڤِک، له ده نکه لمیکه وه تا ئه سَیْره کان له هه موو باریکیاندا، به دیهاتنیشیان به گوێره ی ئه زانسته به .

بوومه له رزه قهدهره، به لامل قهدهریش مانای نه وه نیه نیتر ئیمه پالی لیډهینه وه و بلیین قهدهره.

ئو تاقمه ی ده لاین: "بوومه له رزه قهدهر نییه!"، با خوداش
بناسن، دلنایام سه بارهت به قهدهر هیچ نازان.
ئه گهر پیاپان بلیین: "بیگومان بوومه له رزه ش وه هه شتیکی
دیکه قهدهره" به م جوړه به ره له ستیتان ده که ن:
"نمه چیه ده لاین بوومه له رزه قهدهره! بوومه له رزه قهدهرو
شت نییه. ئه گهر خانوو و بینای قایم و چاک دروست بکهین، ئیدی
بوومه له رزه له قهدهری و شتی وا ده ده چیت!"

ئەوانەشى كە بوومەلەرزە بە قەدەر دەزانن خۇ ئالەين:

"چى بىكەين، بۇخۇمان دەستەئەژنۇ دادەنىشىن. جا دەكرىت خۇ
لە بوومەلەرزە بە دوور بگىردىت؟ چ چارىكمان مەيە جگە لە
پشتەستەن بە خودا؟!" ھەر نەبىت ھېچ مۇسلماننىڭ كە باۋەرى بە
خودا و بە قەدەر ھەبىت و، بەشى خۇى ژىرىى ھەبىت شتى لەم
جۆرەى بەسەر زاردا نايەت، چونكە باۋەرىپوون بە قەدەر ھەولنەدان و
پالداۋە و پاكشان نىيە، بەلكو سەرەتا ھەولدان پاشان تەۋەككولە.
"تەۋەككول" واتە متمانە بوون بە خودا، دانانى زاتى ئەۋە بە
برىكار لە ھەموو كارتىكدا و باۋەرىپوونە بەۋەى: "با بزائىن خودا چۆنى
دەكات، ھەرچۆنى بكات باشى دەكات".

پۇژىك لە پۇژەكانى سەردەمى خۇشگوزەرانى پىاۋىك ھاتە
خزمەتى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ و لىى پرسى:

"ئايە وشترەكەم بىبەستمەۋە و پشت بە خودا بىبەستم، يان
نەبىبەستمەۋە و تەنھا پشت بە خودا بىبەستم؟ پىغەمبەى خۇشەويست

ﷺ پیتی فہرموو: وشترہ کہت بہ باشی بیہ ستہ وہ، پاشان پشت بہ
خودا بیہ ستہ!"^۱

پیغہ مہرمان ﷺ پیگہی بہ م پیاوہ نہدا وشترہ کہی بیٰ ساحیب
لہ دہرہ وہ بہ جیبہیلّیت و بلّیت: "پشتم بہ خودا بہ ست"، بہ لکو فیّری
کرد ئہ وہ بکات کہ لہ دہستی دیت بۆ ئہ وہی وشترہ کہی ون نہ بیّت
و، سہری خوی ہلّہ گریت و دیارنہ مینیت، بہ لام دواتریش فہرمانی
پیکرد کہ پشت بہ خودا بیہ ستیت.

پشہ ستن بہ خودا بیٰ گرتنہ بہری ہیچ ہولّ و کارقایمیہ ک
شتیکہ لہ ژیان پیغہ مہرماندا ﷺ نہ بووہ. ئہ و پیشہ وایہ لہ
جہنگہ کاندہ قہ لغانی دہ بہ ست، سہریازہ کانی بہ باشتین شیوہ
جیگیر دہ کرد و ہر ہولّیکی بۆ بدرایہ دریخی لینہ دہ کرد. پاشان
پشتی بہ خودا دہ بہ ست و، چاوہ پروانی ئاکامہ کانی تہ نہاوتہ نہا لہ
زاتی ئہ و دہ کرد. لہ زاتی پەرور دگار دہ پاراپاہوہ و، چاکہ و پاداشت
و تہ ندروستی لہ و زاتہ داوا دہ کرد.

۱- سنن الترمذی: ۶۶۸.

وانه‌ی "ته‌وه‌ککول" که ئازیزمان فیّری کردووین به‌مجۆره بووه:
 (هەر کارقایمییه‌کمان به بیردا بیّت، له‌به‌ر چاوانمان بیّت و
 به‌ده‌سته‌کانمان توانامان به‌سه‌ریدا بشکّیت ده‌یگرینه‌به‌ر، پاشان
 پشت به‌خودا ده‌به‌ستین)،

له‌پاستیدا ئه‌گه‌ر خودا ویستی له‌سه‌ر پارێزراویی وشتره‌که‌ت
 نه‌بیّت، تۆ بچۆ به‌چل په‌ت بیبه‌سته‌وه هەر له‌وێ ده‌پوات. بۆ نمونه
 ده‌کریت دز بییات. هەر نه‌بیّ نه‌بیّ ئاژه‌له‌که ئه‌جه‌لی دیت و ده‌مریت.
 ئه‌گه‌ر له‌ناوچه‌یه‌کدا بژین که له‌ژێر هه‌په‌شه‌ی بوومه‌له‌رزه‌دایه،
 ئه‌وا پێویسته‌چه‌ندی له‌تواناماندا بیّت ماله‌کانمان پته‌و و به‌هێز
 بنیات بنێین، که‌لوپه‌له‌کانیشمان وا دابنێین که به‌ئاسانی نه‌که‌ون و
 نه‌شکێن.

پێویسته به‌ر له‌وه‌بزانین کاتێک بوومه‌له‌رزه‌په‌وی دا چی بکه‌ین و
 چی نه‌که‌ین. چه‌ند هه‌نگاو هه‌بیّت بۆ خۆپاراستن له‌بوومه‌له‌رزه -که
 که‌س نازانیّت که‌ی و له‌کوێ پوو ده‌دات- ده‌بیّت هەر بیگرینه‌به‌ر.
 واته‌ ده‌بیّت وشتره‌که‌مان به‌پته‌وترین گوریس که‌بۆمان په‌یدا
 بکریت، به‌به‌هێزترین میخ که‌بۆمان ده‌ست ده‌دات و به‌قایمترین
 گرێ به‌ستینه‌وه‌و، پاش ئه‌مه‌ئنجا پشت به‌خودا به‌ستین.

"ئىبنو عەبباس (پەزىلەتلىك خۇداي لى بىت) فەرمۇى: عومەر (پەزىلەتلىك خۇداي لى بىت) كەتەپتى و چو و بۇ شام، كە گەيشە سەرغ، لەوى ھەموو فەرماندارەكانى سەر گەورە شارەكانى شام ھاتن بەپىرىيەو كە برىتى بوون لە ئەبو عوبەيدەى كوپى جەرپاخ و ھارپىكانى، عەرزىان كەرد كە وا تاوون لە شام بىلەن بوو تەو، جا عومەر فەرمۇى بە من: ھاوئە كۆچكارە پىشەنەكانم بۇ بانگ بىكە، منىش بانگم كەردن، جا عومەر بۇ ئەم باسە راوئىزى پى كەردن بەلام قەسەيان يەك نەبوو، ھەندىكىان دەيانوت: تۆ ھاتووى بۇ كارىكى وا، لەبەر ئەو بە باشى نازانين كە نەچى و بگەپىتەو، ھەندىكى تريان دەيانوت: تۆ ھاوپىيانى پىغەمبەر و خەلكى تىرىشت لە گەلدايە، لەبەر ئەو ئىمە بە باشى نازانين كە بىانبەيت بۇ ناو ئەم پەتايە، عومەرىش فەرمۇى: دەورم چۆل كەن.

ئىنا بە منى فەرمۇو يارىدەدەران (أنصار) ھەكانم بۇ بانگ بىكە، منىش بانگيانم كەرد بۆى، راوئىزى بەوانىش كەرد، ئەوانىش ھەك كۆچكاران پايان يەك نەبوو، جا بەوانىشى فەرمۇو: دەورم چۆل كەن. ئىنا فەرمۇى: كى لىرەيە لە پىرەمىردانى قورەيش ئەوانەى كە لە كاتى ئازادكەردنى مەككەدا كۆچيان كەردو، ئەوانەم بۇ بانگ بىكە،

جا که بانگم کردن سهرجم وتیان: ئیمه پامان وایه که خه لکه که بگپیته وه بۆ دواوه و نه یانبهیت بۆ ناو ئه م په تایه .

ئیتتر عومهر جاپی دا به ناو عه شاماته که دا که سبهینئ سهرله به یانی سوارده بین و ده گه پئینه وه بۆ مه دینه، ئه بو عوبه یده ش فه رمووی: ئایا له ده ست چاره نووسی خودا هه لددین؟ عومهر فه رمووی: "ئه بو عوبه یده ! خۆزگه که سئیکى تر ئه م قسه یه ی بکردایه ". عومهر حه زی نه ده کرد که بئ دلیى ئه بو عوبه یده بکا، ئنجا فه رمووی: "به ئئ له ده ست چاره نووسی خودا پاده که یین بۆ لای چاره نووسی خودا خۆی! ئه ی پئیم بلئ: ئه گه ر تۆ پانئ وشترت هه بئ و بجپیته ناو دۆلئکه وه که دوو بالئ لاپالئ هه بئ، لاپالئکیان بژوئن و ئه وه که ی تریان چه قه ن و په قه ن بئ، جا ئه گه ر ئه و پانه له لاپالئ بژوینه که دا بله وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه و ئه گه ر له لاپالئ په قه نه که شدا بيله وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه؟".

عه بدولپه حمانی کوپی عه وف هات به سه ر ئه م مشتومرپه دا - که له وه و پئیش له وئ نه بوو و، چوو بوو بۆ هه ندئ ئیشی خۆی -، ئه و هات فه رمووی: من شاره زاییم له م باسه هه یه، له پئغه مبه رم بیست ده یفه رموو: کاتئ بیستان که وا تاعوون له جئگه یئ بللایوووه ته وه

مه‌چن بۆ لای بۆ ئه‌وێ و به‌ پێی خۆتان مه‌چن به‌ پیرییه‌وه، کاتی له‌و
جیگه‌یه‌ش بۆلۆبووه‌وه که ئیوه‌ی لێن ده‌رمه‌چن له‌وێ و له‌ ده‌ستی
پامه‌که‌ن. ئیتر عومه‌ر سوپاس و ستایشی خودای کرد و گه‌پایه‌وه بۆ
مه‌دینه و سه‌فه‌ره‌که‌ی بێی و نه‌چوو بۆ شام" ^۱.

عومه‌ری کوپی خه‌تتاب (خودا لێی پازی بی‌ت) نه‌یوت: "ئه‌گه‌ر له‌
قه‌ده‌رماندا تووشبوون به‌ تاعوون نووسرابی‌ت، بجینه شام یان نا هه‌ر
تووش ده‌بین، ده‌ی ئیتر با برۆین بزانی‌ن چی ده‌بی‌ت"، چونکه‌ له‌
ئیسلامدا ئه‌م جوړه تیگه‌یشتنه به‌رامبه‌ر به‌ قه‌ده‌ر نه‌بووه. به‌لکو
فه‌رمووی: "به‌لێ له‌ده‌ست چاره‌نووسی خودا پاده‌که‌ین بۆ لای
چاره‌نووسی خودا خۆی". به‌م وته‌یه‌ی ئاماژه‌ی به‌ هه‌لهاتنی له‌
تاعوون کرد و، به‌جوانیش پوونی کرده‌وه که ئه‌مه به‌ واتای هه‌لهاتن
له‌ قه‌ده‌ر نایه‌ت.

ئه‌گه‌ر ئیمه‌ خه‌می بوومه‌له‌رزه‌مان بی‌ت ئه‌وا پێویسته ماله‌کانمان
به‌وپییه‌ قایم و پته‌و دروست بکه‌ین. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ژۆر دووریش بین
له‌ ناوچه‌کانی ژێر مه‌ترسیی بوومه‌له‌رزه‌وه با هه‌ر کارقایم بین. خۆ

۱- صحیح البخاری: ۵۷۲۹

ئەگەر لە قەدەرماندا نووسرايێت كە بە بومەلەرزە زيانكێمان
 پێدەگات ئەوا گومانی تێدا نییە ناتوانین خۆمانی لێدەرباز بکەین.
 بۆ نموونە گەر لە پتەوترین خانووی دنیا دا بژین، كەس ناتوانی
 بە تەواوی لە مەترسیی بومەلەرزە دلتیامان بکاتەو، لەبەر ئەوە چ
 هەنگاوێکمان بۆ گیردرايە بەر ئامادەدەبین بۆی و، پشت بە خوداش
 دەبەستین.

وەك حەزەرەتی عومەر فەرمووی: لە قەدەری خوداوە بۆ قەدەری
 زاتی ئەو هەڵدێن و پشتی پێدەبەستین.

"پەرەدگارا! ئێمە ئەوەی لە

دەستمان هات کردمان، تۆش ئەم هەولانەمان
 وەك نزیایەك لێوەربگرە و، ئێمە لە بومەلەرزە و
 ئاڤاتە جۆر بە جۆرەکانی دیکە بپاریزە.

بڕوامان بە تۆ هێناوە و پشت بە تۆ دەبەستین.

ئەگەر فەرمان و خواست و دانستی تۆ نەبێت تاكە
 مێشوو لەیەك ناتوانی پێمانەو بەدات.

بە دیهێنەری میهرەبان، تۆ بمانپاریزە!

هه مووئە و بېيارانەى دەرھەق بە ژيانم دەياندهيت بيانکه به خيرو
چاکه که لیک بۆ ژيانى دنيا و ژيانى نه پراوهى دواپوژمان، که نه
چاوه کان بينيبيتيان و، نه گوڤيه کان بيستبيتيان و نه به سه رهيج بير
و دليکدا هاتبيت.

له م دنيايه دا باشه مان پى ببه خشه، له دواپوژيش باشه مان پى
ببه خشه.

بمانگيره له و به ندانه ت که له دهوله مه ندياندا سوپاسگوزارن و له
هه ژارى و نه داريشياندا له ئارامگرانن..."

سەرجهم کتیبه کانی زنجیره ی تامه زرۆم

بۆچی ناتوانم خودا ببینم؟

خودا بۆچی گەردوونی بەدیھێنا؟

تامه زرۆی ناسینی پیغه مبه رم

تامه زرۆی تیگه یشتنی قورئانم

تامه زرۆی ناسینی به هه شتم

تامه زرۆی تیگه یشتنی قه ده رم

تامه زرۆی ناسینی فریشته کانم (به م زوانه)